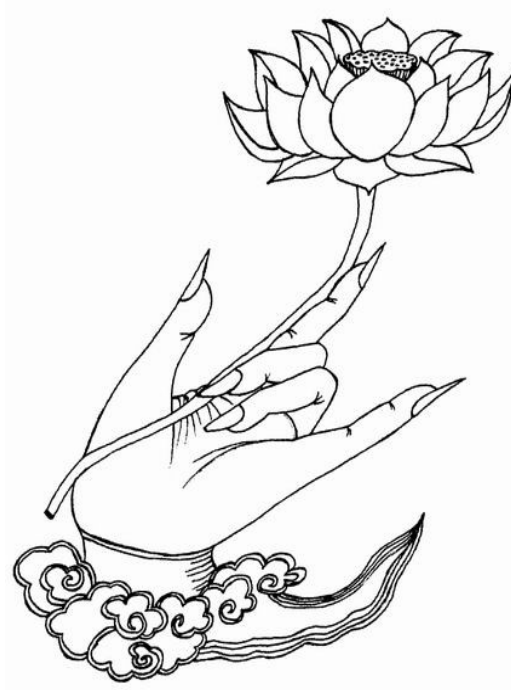

*Trúc
Truyền
Tâm
Pháp*

*Tập 5
Bạch Mã*

Cuốn Sách Này Của:.....

.....

SĐT:.....

Gmail:.....

Địa Chỉ:.....

.....

Kí Tên:

LỜI GIỚI THIỆU CỦA TÁC GIẢ BẠCH MÃ

Chúng ta thường làm nghĩ rằng, việc thành Phật thì sẽ không còn cảm xúc gì nữa, tâm tình sẽ như gỗ đá, không còn thương cảm gì với chúng sinh nữa cả,... . Thế nhưng, hoàn toàn không phải vậy, thành Phật rồi, lại tràn đầy tình thương, tình thương ấy lại còn vô bờ bến đối với hết thảy chúng sinh vạn vật... . Chúng ta phải phá bỏ đi định kiến ấy, để Phật trở nên gần gũi với chúng ta hơn, lúc nào chúng ta cũng nghĩ đến Phật, theo một cách thật nhẹ nhàng và thân quen,..., từ đó, mà trong cuộc sống hàng ngày của mình, mỗi người sẽ có được sự thức tỉnh cần thiết để tu hành, để đối nhân xử thế trong đời được tốt hơn,... .

Thành Phật, cũng không phải việc xa lìa thế tục, biến mất đi, và không còn tồn tại..., nếu xa lìa, biến mất, và thành thứ không còn tồn tại..., thì ý nghĩa của sự từ bi, bất sanh bất diệt, vĩnh hằng..., chẳng phải cũng vô nghĩa theo rồi hay sao?,... .

Vì muốn cho đại chúng hiểu hơn về Phật, được cảm thấy gần gũi hơn với Phật, sau cùng, là nhận

ra được "chất Phật" trong chính mình,..., cho nên, Bạch Mã viết thành tập sách này, mong rằng, qua những lời ngắn gọn, nhưng Quý Vị có thật nhiều chiêm nghiệm và tỏ sáng, đời sống và đời tu ngày càng được viên mãn !

LỜI NÓI ĐẦU

Trực Truyền Tâm Pháp, không chỉ là một vị nào đó đã thành Phật, và quay lại để trao truyền chánh pháp với một người bình thường, chưa giác ngộ, giống như việc cha luôn muốn đi tìm con, thầy luôn muốn đi tìm trò... để mọi người, vạn vật... luôn được chia sẻ, gắn kết, xum vầy... . **Quan trọng hơn, đó là sự tỏ sáng của Phật Tánh trong mỗi chúng sinh vạn vật,...**, để chính người đó an ủi được chính mình, lấy lại được sức mạnh, trí tuệ, lòng từ bi... vốn có của chất Phật nơi chính mình, **kích hoạt năng lượng sống tích cực** để tâm trí dần trở nên thanh thoát và an vui... .

Trực Truyền Tâm Pháp, sẽ lấy lòng từ bi thông qua câu từ ngắn gọn, xúc tích để biểu đạt, giúp cho Quý Vị **đả thông** được tâm trí, cũng như sự khổ đau, phiền muộn..., giúp Quý Vị tự yêu quý được chính mình cũng như vạn vật xung quanh,..., từ đó, phá bỏ được ranh giới của Thánh và Phàm, Phật và chúng sinh,..., không còn sự chia cách, ngăn ngại, phân biệt... gì nữa, đời và đạo, tự nhiên sẽ được dung thông, vạn sự minh bạch,... . Tâm trí

được khai sáng rồi, thì nó sẽ tự động đi đến **sự tỉnh thức của Phật Tánh**, nếu một người có thể luôn sống với sự tỉnh thức, thì ngày thành đạo sẽ chẳng còn xa vời với vị ấy nữa đâu !

LỜI KHAI TÂM

Thông thường, khi đưa đạo pháp vào thế gian, hay đơn giản là sự trao truyền kiến thức, từ đó mà người khác có thể tiếp nhận và làm theo, với mục đích, là cải thiện nhân tâm con người và xã hội..., thì cần phải trải qua 4 bước cơ bản, là "Đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm". Đây chính là "công thức" để thay đổi nhận thức của một con người... theo hướng tốt đẹp.

Khi chúng ta muốn thay đổi nhận thức một ai đó, ta không thể nói thẳng lí đúng mà mong người có thể thay đổi liền, đó chỉ là cách làm của kẻ độc quyền, độc đoán, gia trưởng, hạn hẹp, nóng vội, và chưa biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., nếu chỉ có thể mà thành công, thì Phật đã làm xong lâu rồi, ai cũng thành Phật hết rồi. Người có tấm lòng yêu thương, nhường nhịn, có trí tuệ lớn, và biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., họ sẽ không làm như vậy.

Muốn thay đổi ai đó, trước hết phải đồng tâm, nghĩa là biết lắng nghe mọi ý kiến của họ, có cái "đức nhường lí lẽ" mà chấp nhận mọi cái mà họ cho là đúng, là phải, là hợp lí..., bởi xét tới tận cùng, như lời Phật dạy, "**vạn pháp giai không**", đã không thì làm gì cần bàn đến đúng sai?..., do vậy, cái đồng tâm của Phật không phải tranh ý, mà là cái đức nhường lí lẽ, bởi thấu đạt chân lí tối thượng vậy. **Chỉ có nhường người lí lẽ, mới có thể an tâm được cho người, không nhường người lí lẽ, người sẽ bất an, và bản thân ta thì còn bản ngã, còn bản ngã thì mới tranh hơn với người, không đứng ở chỗ Phật đứng. Làm người an tâm người mới có tĩnh tâm, người không an tâm thì người sẽ hỗn loạn, không có được tĩnh tâm.** "**Muốn đồng tâm với người..., điều cốt lõi phải có nhẫn nhịn, muốn an tâm với người... điều cốt lõi phải có từ bi, muốn tĩnh tâm với người..., điều cốt lõi phải có trí huệ**". Một người truyền đạt chân lí cho người khác..., **phải hội tụ đủ ba điều kiện cần này** thì việc truyền tâm là việc dễ dàng làm được, nếu **đầy đủ pháp duyên** rồi, thì việc truyền tâm đương nhiên làm được, chỉ là vào thời điểm nào mà thôi.

Như trong Phật Pháp, có rất nhiều pháp môn tu tập để đưa người tu hành chứng đắc Phật quả,... . Mỗi một phương pháp, người thầy đều thường nói rằng, "đây là phương pháp duy nhất đối với con, có thể giúp con chứng đắc Phật quả", mọi con đường khác đều là hư giả, đều không đúng pháp, đi lâu hơn... để làm gì?, đó là để người tu hành chuyên tâm vào một con đường, đó là việc "chấp pháp". "Có chấp pháp mới có hành pháp, có hành pháp mới có đắc pháp". "Điều quan trọng nhất của chấp pháp là chuyên chú, điều quan trọng nhất của hành pháp là tinh cần, có chuyên chú, có tinh cần, ắt đắc pháp".

Quả thực, con đường nào cũng sẽ thành tựu cả. Phật Pháp dạy, "không có pháp nào không phải là Phật Pháp", ý nghĩa là không có sự phân biệt và chấp trước các pháp, mọi pháp đều bình đẳng, bởi vốn cái bản chất chung của các pháp đều không có thực, kể cả các pháp thành Phật..., "nó chỉ là phương tiện để đưa người tu hành thể nhập Tự Tính, lìa bỏ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...)", khi thể hội được Tự Tính rồi, thì các pháp kia, pháp nào không phải pháp tối thượng, pháp đệ nhất?,... . "Khi thể nhập được tri

kiến Phật rồi, thì ai không phải Phật?, lời nào là có thật?...".

Sở dĩ người tu hành quá nặng nề và luẩn quẩn trong các pháp bởi tâm trí còn bị giới hạn bởi không gian, thời gian, mọi cảnh duyên..., nhưng đối với Phật, Bồ Tát... sự tồn tại của vũ trụ vô biên vô tận, thời gian không gian... đó cũng chỉ vồn vện như một sắc na sinh diệt mà thôi, có gì mà không buông bỏ được?... . Một tâm lượng rộng lớn như vậy, việc truyền tâm mới thực sự dễ dàng hơn, không có mâu thuẫn với bất kì ai cả, và vấn đề lĩnh hội được pháp đối với người nhận chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Một lời nói ngắn gọn, mà có thể bao hàm hết cả 4 bước chính này", là "đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm", lại phải chất chứa cả cái tình và cái lí của thế gian, cũng như lí tưởng của sự giải thoát, giác ngộ... ở kẻ tu hành, đó là điều không hề dễ dàng chút nào,... . Tuy nhiên, tác giả sẽ cố gắng chắt lọc trong tư duy, và tạm dùng danh từ "Ta (chân tâm, Phật tánh,...)", để truyền đạt lại cho quý vị một cách tốt nhất. Cũng chính vì lời ngắn gọn, nên thâm ý sẽ được tích tụ và ẩn dụ sâu xa, dùng nhiều đến thiền ngữ..., đòi hỏi quý vị phải có

sự lắng tâm nhất định mới có thể chiêm nghiệm. Mỗi một căn cơ, sẽ có những trải nghiệm và thể hội khác nhau, tuy nhiên, **quý vị chỉ cần thả lỏng tâm trí, vô tư đón nhận, thì sẽ có được sự lĩnh hội tốt nhất !**

"Ta đi tìm con, đã từ vô thủy, khi mà thiên địa này còn chưa hình thành,..., con đã luân hồi vô lượng kiếp trong đó rồi, cho đến nay, con vẫn còn mang thân tứ đại, rồi sau này, vẫn có thể tiếp nối đến vô lượng kiếp,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, bởi ta ở bên trong con.

Ta luôn thấy được con, trong từng ý nghĩ, hành vi, và việc làm của con, phúc họa, gian nan, trầm luân trong lục đạo,..., ta đều cùng con trải qua,..., ta nhiều lần thấy con trong các hình tướng, từ khi con còn đờ hỏn, cho đến khi con già nua và chết,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, cũng bởi vì ta luôn ở bên con" !

Lời tâm truyền số 1201

Nếu chân tánh đã tỏ, thì con sẽ không còn nghi ngờ là mình tỏ hay chưa tỏ, bởi người chứng ngộ thì như uống nước nóng lạnh tự biết. Vì con chưa tỏ, nên mới cầu tỏ, đã tỏ rồi thì cần gì cầu nữa?, như đã về tới ngôi nhà của mình rồi, thì cần gì có tâm cầu về nhà nữa?. "Không còn nghi mình đã về nhà, không còn nghi mình đã tỏ, thì mới thực sự là về nhà, là đã tỏ".

Lời tâm truyền số 1202

*Chân Tâm thanh tịnh..., con hãy nhận,
đừng nghi.*

Lời tâm truyền số 1203

Không tốt cùng là gì ạ?

Cái không tốt cùng chính là vô thường, cũng chính là vô ngã,... . Cái không chưa tốt cùng, thì còn thường, còn ngã,... . Đã hiểu vô thường, vô ngã..., tại sao còn hỏi về không?,... .

Lời tâm truyền số 1204

Đã rõ vô thường, sao còn phiền não?...

Đã hiểu vô ngã, sao còn tranh đấu,... .

Đã tỏ không, sao còn chấp trụ?,... .

Lời tâm truyền số 1205

Để quán chiếu sâu sắc vào bên trong của các pháp, "chỉ có thể dùng Bồ Đề Tâm mà nhìn nhận" thì mới tỏ rõ được ngọn ngành. Bồ Đề Tâm đó là Tâm Thanh Tịnh, Tâm Bình Đẳng, Tâm Chân Thành, Tâm Chánh Giác, Tâm Từ Bi,...

Lời tâm truyền số 1206

Nếu thực sự con đã kiến tánh, thì trí huệ của con sẽ tuôn trào như suối nguồn, chẳng thể ngừng dứt. Còn nếu trí tuệ con lâm vào bế tắc, chững lại,..., thì những lời mà con nói ra, đều "chỉ là tri thức mà con học được, hay con suy luận ra,..." mà có, khi thân hoại mạng chung rồi, thì chúng mất hết đi, mơ mơ màng màng... mà đi trong luân hồi sinh tử.

Lời tâm truyền số 1207

Những người... đã phát Bồ Đề Tâm..., thì bình sinh đã mang theo hạnh nguyện,..., nên chẳng còn màng đến những chuyện thế gian. Bản thân vị nào có trí lớn, lượng lớn, hạnh lớn,..., thì tự nhiên sẽ vì chúng sinh phụng sự, nào còn gom góp cho bản thân giống như kẻ phàm phu nữa,... .

Lời tâm truyền số 1208

Đạo và đời quý ở chỗ nào ạ?

Ở đời quý ở 2 chữ, biết "trân trọng",... .

Ở đạo quý ở hai chữ, biết "buông xả",... .

Lời tâm truyền số 1209

Con hãy dạy con của con biết liêm sỉ,..., hãy dạy nó biết hổ thẹn, biết sửa đổi, biết khiêm hạ,..., và tất cả những đức tính để làm người cho xứng đáng, và hãy bắt đầu bằng việc, con phải làm một tấm gương cho nó soi chiếu,... .

Lời tâm truyền số 1210

Nếu con có bản lĩnh như Hòa Thượng Tế Công(vị Alahan)..., thì con cứ ăn mặn, ngài ăn một miếng cá, có thể nhả ra một con cá sống, ngài ăn một miếng thịt gà, liền nhả ra một con gà con,... . Nếu con có bản lĩnh đó(đã là được sinh tử,...) thì cứ ăn mặn, còn không thì "nhân quả"... không tha cho đâu, con chớ liều mạng,...

Lời tâm truyền số 1211

Nếu sự từ bi của con đối với cha mẹ của con đủ lớn, thì con sẽ không nỡ nói một lời làm tổn thương đến cha mẹ, huống hồ là giết hại,... cha mẹ,... . Cũng như vậy, nếu tình thương của con đối với mọi chúng sinh đủ lớn, thì con sẽ không nỡ dẫm đạp lên chúng, huống hồ là giết hại... chúng.

Phật dạy con, "hãy coi mọi chúng sinh đều là cha là mẹ của con", đó chính là "tâm đại từ đại bi",... .

Lời tâm truyền số 1212

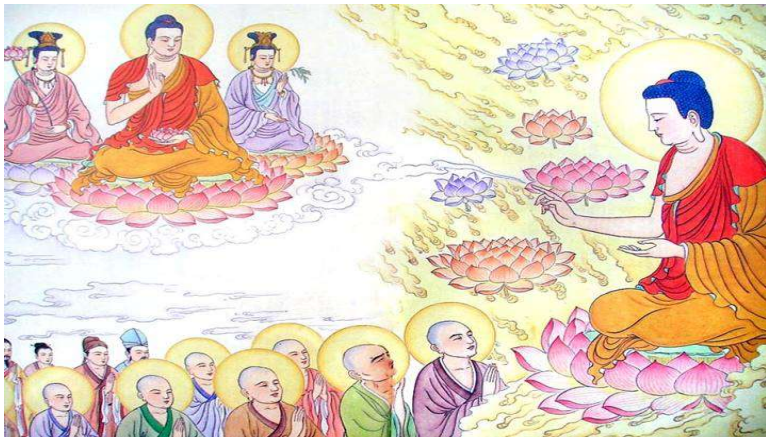
Ăn tam tịnh nhục đã rất ráo chưa ạ?

Ăn mặn theo cách ăn "tam tịnh nhục", thực ra chỉ là cách mà thầy tổ "hạ giới sát sinh" xuống một mức thấp để cho những căn cơ có sự giết hại sâu nặng dễ tiếp cận vào sự tu hành hơn, nếu bắt họ ăn chay ngay, ngừng việc sát hại... ngay, thì họ không thể chấp nhận được, không thể làm được,... . Vì "sự từ bi của thầy tổ mà hạ giới"... , nhưng con phải hiểu được rằng, nếu nhìn nhận ở chỗ "viên mãn tuyệt đối", thì chính là "không sát sinh tuyệt đối", lòng từ ở mức độ cao nhất chính là không sát sinh, không tổn hại, không can thiệp..., tam tịnh, tứ tịnh, ngũ tịnh... làm gì nữa đâu?

Lời tâm truyền số 1213

Con nói một lời làm người khác tổn thương, họ phải day dứt, tủi khổ,..., dẫn đến việc chất lượng cuộc sống của họ giảm, tuổi thọ giảm..., thì đồng nghĩa con đã mắc tội sát sinh rồi, chứ không phải cầm dao giết chết mới được coi là sát sinh,... . Không nói ra dù một lời ác, một lời thâm độc,..., không nghĩ ra làm ra những việc ác..., đó chẳng phải là đại thiện, là đại bi... rồi chăng?

Lời tâm truyền số 1214

Thở đi con... !

Lắng đọng đi con... !

An tịnh đi con... !

Lời tâm truyền số 1215

Xa đường mà gần tâm, ta và con dẫu nghìn non cách trở..., nhưng tâm tâm tương đồng. Tâm đã đồng, thì bàn chi đến đường xá xa xôi,...

Lời tâm truyền số 1216

Chỉ có ma phiền não... là thực sự tồn tại trong mỗi chúng sinh..., chỉ khi đạt đến giác ngộ, giải thoát, thì không còn con ma... nào nữa cả.

Lời tâm truyền số 1217

Chánh pháp của ta, nhẹ tựa như đám mây trôi, như giọt nước dớt xuống hiên nhà, như tiếng kêu của con đế mèn, như tia nắng chiếu qua những chiếc lá..., hết thấy đều hiện bày trước sự "thấy biết vô ngôn, vô niệm..." của ta.

Lời tâm truyền số 1218

Ta nghe thấy tiếng **bước chân** của con. Ta nghe thấy một tiếng "**keng**" giữa ly trà và đĩa đựng ly trà, khi con đặt xuống. Ta nghe thấy tiếng gió nhẹ vù qua tai. Ta nghe thấy... tất cả những thanh âm của hiện tại "**như nó đang là chính nó**".

Lời tâm truyền số 1219

Những gì mà ta nghe, những gì mà con nghe, thanh tịnh và vắng lặng, cùng khắp không giới hạn,... .

Lời tâm truyền số 1220

Con ơi !

Niết bàn mà ta đang an trú, thực ra nó không có khác gì cuộc sống của con. Khi con sống trong các cảnh duyên, mà không tâm dính mắc, không khởi tâm động niệm, thì đó cũng chính là niết bàn của con. Mọi sự, "con hãy để nó là chính nó, con chỉ là con thôi".

Lời tâm truyền số 1221

Hết thả những ý niệm về sắc thân, cùng hết thả những ý niệm về tâm thức..., con đều có thể xả bỏ, thì chân tâm của con sẽ được hiện bày. Thân, thọ, tâm, pháp... vốn là không,..., hiểu được như thế, thì không có gì có thể trướng ngại được con. Khi con đạt đến sự vô tâm, vô pháp..., thì toàn thể vũ trụ..., cũng chỉ là "một khái niệm" vô thường nơi con.

Lời tâm truyền số 1222

Tận cùng của cái biết, lại là không biết gì cả. Tận cùng của cái nghe, lại là không nghe gì cả. Tận cùng của cái thấy, lại là không thấy gì cả. Tận cùng của các pháp, lại là không một pháp nào cả... . Con à ! Bản tánh Nguyên Thủy của con, vốn là như vậy.

Lời tâm truyền số 1223

Năng lực thấy, biết... của con, "không phải là bản ngã", nó là sự hiện diện sơ khai của chính con, cũng đồng thời là của muôn loài, vạn vật... "một cách đại đồng", không khác biệt,... .

Lời tâm truyền số 1224

Để hiểu biết về các pháp, quán chiếu thấy được bản chất của các pháp..., thì con phải nâng cao được "năng lực biết(tức sức tỏ sáng của chân tâm, tự tánh)" bằng "chánh niệm tỉnh giác(sức giác). Sức giác của con, chính là thứ để trí huệ trong con bộc phát, chiếu tỏ hết thảy vạn vật, vạn pháp,... trong thập pháp giới chúng sinh,... .

Lời tâm truyền số 1225

Sức giác của con nhỏ, thì sự thất biết của con nhỏ, Sức giác của con lớn, thì sự thấy biết của con cũng lớn,... . Bậc đại giác là Phật, thì sự thấy biết là khôn cùng, không còn giới hạn, "không gì là không sáng tỏ(chánh biến tri, chánh biến giác)".

Lời tâm truyền số 1226

Con mắt có thể nhìn, cũng có thể không cần nhìn. Cũng như vậy, năng lực thấy biết... của tự tánh, cũng có thể thấy, biết..., cũng có thể không cần thấy, biết(không có tâm trụ nơi sự thấy biết(thấy biết qua ý thức, ý niệm)..., thì hoàn toàn trở về với sự thấy biết của tự tánh)(Lão Tử cũng nói chỗ này là: "Đại Đạo" giống như kẻ ngu si, "không biết" gì(đại trí nhược ngu). Không biết gì mà lại biết tất cả(tức tánh thể hiện toàn chân)),...
. Cho dù nhìn hay không, thì con mắt vẫn chính là nó, và cho dù thấy, biết... hay không, tự tánh vẫn là tự tánh..., sự thấy biết... chỉ bởi có sự hiện diện của vạn vật..., nếu không có vạn vật..., tự tánh nơi con..., sẽ là "một thể toàn giác", thấy biết... kia "trở về không(tịch diệt hoàn toàn)",... .

Lời tâm truyền số 1227

Con có thể hình dung rằng: "sức giác của con" chính là "năng lượng của cục bin" trong cái đèn bin. Sức giác nhỏ, thì năng lượng bin ít, chiếu soi vạn vật sáng tỏ ít. Sức giác mạnh, thì năng lượng bin mạnh, chiếu soi vạn vật sáng tỏ hơn,... .

Sống trong chánh niệm, chính là con đang nạp đầy năng lượng cho cục bin "sức giác" của chính con. Đúng hơn, là con đang mở rộng hơn cánh cửa cho "năng lực biết vô tận(vô lượng giác), vốn sẵn có nơi Phật Tánh trong con" chiếu soi được hết thảy,... .

Lời tâm truyền số 1228

"Sự nhiếp tâm" của con vào một đối tượng nào đó, cũng như hành động bật nút công tắc, để cho chiếc đèn bin soi rõ vật thể, tức sức giác hiện tại nơi con "thấy biết được thật tướng các pháp".

Sức giác nhỏ, thì sự nhiếp tâm nhỏ, sức giác lớn, thì sự nhiếp tâm mạnh,... . Tâm định, thì trí sáng, thần an,..., như chiếc gương sáng hay mờ... phản ảnh vạn vật... . Mức độ của sự thấy biết chân thật nơi con(trí huệ), từ đấy mà có, thánh hay phàm?, chánh hay tà?, thiện hay ác?,... .

Lời tâm truyền số 1229

Cùng là nước, có chỗ là sóng dữ, có chỗ là dòng chảy êm đềm, có chỗ thì đứng yên bất động,... . Cũng như thế, cùng là Chân Tâm, Tự Tính ở người giác ngộ..., có chỗ thì diệu dụng tùy duyên, có chỗ thì tịnh mịch lặng lẽ, có chỗ thì không còn là gì cả(tịch diệt hoàn toàn), một thể toàn giác hiện bày,... .

Lời tâm truyền số 1230

Để "kiến tánh", con phải xả bỏ "tất cả" nhận thức, tư tưởng, tri kiến cá nhân làm lạc,... nương theo giáo lí của Đức Thế Tôn. Thực hành và tiến tới viên mãn các hạnh Ba La Mật... để xây dựng công đức thành Phật,... . Không cầu chứng đắc, không cầu kiến tánh,..., mà để mọi sự diễn ra tự nhiên, như nó là chính nó vậy,...

Lời tâm truyền số 1231

Con muốn phá bỏ được giới cấm thủ..., con hãy xem tất cả giới luật chỉ là những tiêu chuẩn, quy ước, hay những nguyên tắc sống lành mạnh..., nhờ đó mà ngăn ngừa các ác,... . Ngôn từ thay khác, nhưng bản chất không khác, thay đổi ngôn từ, tâm trí của con sẽ trở nên nhẹ nhàng hơn, thoải mái hơn, dễ chấp nhận giáo lí của Đức Thế Tôn hơn,...

Lời tâm truyền số 1232

Ta là một bông hoa, luôn nở rộ và tỏa hương ở trong tâm của con, khắp thái hư... đều chỉ một vị thanh mát ấy(vị giải thoát). Bông hoa ở trong tâm con, đã nở rộ?.

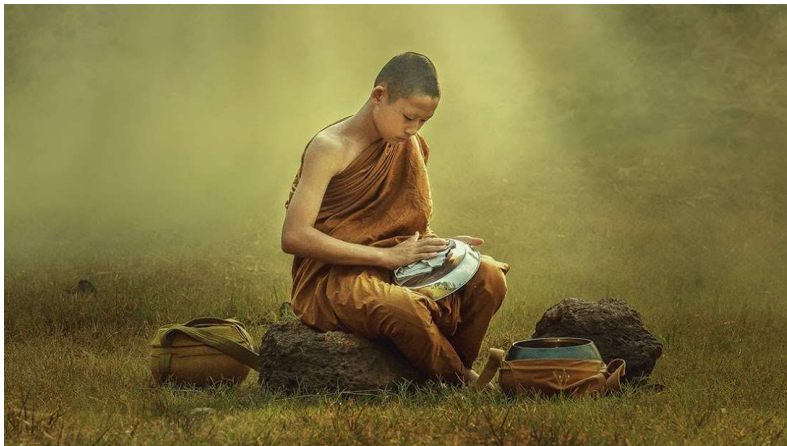
Lời tâm truyền số 1233

Ta chính là Chân Tâm, Tự Tính của con. Sống nơi Tự Tính, chính là "xuất phiền não gia". Phát Bồ Đề Tâm, quảng đại chúng sinh, chính là "xuất thế tục gia",... .

Lời tâm truyền số 1234

Học thiền, đến tột cùng, là xả thiền.
Học niệm, đến tột cùng, là xả niệm. Học chú, đến tột cùng, là xả chú,... . Chân Tâm Thanh Tịnh của con, không chứa thiền, không chứa niệm, không chứa chú,... . Hết thầy, đều cần con buông xả cho đến tột cùng, cái chẳng thể xả được nữa, đó chính là Chân Tâm, đó chính là con thật sự.

Lời tâm truyền số 1235

Ta không nhờ Thiền mà đắc đạo giải thoát. Ta không nhờ Niệm mà đắc đạo giải thoát. Ta cũng không nhờ chú, hay bất kì phương pháp nào... mà đắc đạo giải thoát. Đạo giải thoát của ta, nhờ "buông xả hết cả" mà được thành tựu.

Lời tâm truyền số 1236

Nhờ biết "buông xả hết cả" mà ta được sống trong "chánh niệm thanh tịnh", nhờ "chánh niệm thanh tịnh" mà ta vượt thoát mọi loại phiền não, khổ ách, và nghiệp trướng... của ta. Dần dần đạt đến hỷ duyệt, giác ngộ, và giải thoát.

Lời tâm truyền số 1237

Mọi vật chất, phước báu... bên ngoài, con sở hữu, hay không sở hữu... không phải là con.

Mọi tâm tư, tình cảm, tạp niệm... ở trong tâm con, cũng chẳng phải là con.

Con là Tánh Biết chúng, quan sát được sự sinh diệt, đến đi... của chúng. Con không dính mắc vào gì cả, thanh tịnh, vắng lặng, và tràn đầy tỉnh giác, hỷ lạc,...

Lời tâm truyền số 1238

Thế nào là Vô Pháp ạ?

Đã là vô pháp, thì ta không có gì để nói, nhưng con có thể hiểu là, đối với người tâm đang thanh tịnh, thì không còn một pháp nào đang ở trong tâm họ cả, tâm họ là một thể rỗng rang, vắng lặng... . Hoặc là người đó "không còn tâm chấp" vào các pháp nữa, cho nên dù họ thấy bao nhiêu pháp, vọng tâm, phiền não..., họ cũng tự tại, không còn dính mắc, không còn bị chi phối,... . Đó chính là vô pháp.

Lời tâm truyền số 1239

Sự giác ngộ, không phải là ở trong tam tạng kinh điển, hay cả kho thư viện chữ nghĩa,..., sự giác ngộ của con, là hiểu thông được "tính vô ngôn của Tự Tính, liễu ngộ và thể nhập được Tự Tính"... , từ đó mà muôn pháp có ra, kinh sách có ra..., để làm lợi lạc cho chúng sinh,....

Lời tâm truyền số 1240

Kinh, sách... được các bậc Giác Ngộ nói ra..., chỉ để giúp cho con phản tỉnh được chính mình, sống được nơi tâm tánh của chính mình. Khi đạt được đến điều đó rồi, thì mọi kinh, sách, văn tự... bên ngoài, đều không cần đến nữa,... .

Lời tâm truyền số 1241

Khi một vị thể nhập được Tự Tánh nơi chính mình rồi, tánh thấy, biết... hiện tiền, "thấy biết rõ vạn pháp như nó đang là", không bị dính mắc, hay dao động bởi các pháp, các duyên bên ngoài... . Tuy nhiên, nếu vẫn giữ cái thấy, cái biết... ấy, thì vẫn "chưa phải chỗ sâu thẳm nhất" của Chân Tâm, Bản Tánh.

Đức Phật nói: "Tự Tánh cũng vô thường", cái thấy biết... kia "vứt bỏ luôn", cho nó "mất hút", thì "thể giác tịch tịnh tuyệt đối hiện tiền", như cả càn khôn, thập pháp giới... đều tiêu biến, không hề tồn tại,..., "đây mới là niết bàn thực sự của Chân Tâm, Bản Tánh(không còn đối tượng để thấy biết, tính năng thấy, năng biết..., cũng "không cần hiện hữu" nữa.

Lời tâm truyền số 1242

Cái năng thấy, năng biết..., không phải là thứ không thể buông xả (ý niệm về nó), chỉ là, khi buông xả rồi, thì thân tâm của con đã không còn trong thập pháp giới nữa,..., mà con đang an trụ nơi niết bàn tịch tịnh (thực tại tối hậu).

Lời tâm truyền số 1243

Con có thể tùy ý đóng mở con mắt nhục nhãn của con "nếu con muốn". Con cũng có thể tùy ý đóng mở (không minh sát (vạn pháp giai không, không còn đối tượng để minh sát) hoặc minh sát (còn thấy đối tượng để minh sát trên thân, thọ, tâm, pháp...)) cái năng thấy biết của Tự Tính, nếu con "đủ sức giác ngộ" (đóng ở đây không phải là mất đi, mà là ẩn đi, không cần đến).

Lời tâm truyền số 1244

Cái năng thấy, năng biết... của tự tánh, dù con buông xả hay không, "nó vẫn tồn tại bất diệt"(bởi nó là tính chất của bản thể, của tự tánh trong mỗi chúng sinh, vạn vật...), giống như con đang sống, thì dù con thức hay con ngủ, thì con mất nơi thân con vẫn không biến mất, chỉ là con có muốn sử dụng chúng hay không mà thôi.

Lời tâm truyền số 1245

Nào ngờ, "niết bàn tịch tịnh" nó "khá giống(khả giống thôi, chứ không phải là giống, là nó)" với trạng thái mà con được ngủ sâu, con mắt nhắm lại chẳng còn thấy gì, các căn(quyền) đóng lại chẳng còn biết gì,..., và "cái năng thấy biết... của tự tánh cũng không cần nữa(không còn đối tượng của sự thấy biết), "chẳng cần" thấy biết... gì nữa(tức tịch diệt hoàn toàn, hay thực tại tối hậu, "bỏ đi "tướng biết(biết qua tướng, căn...) của ý thức thanh tịnh" mà trở về được "thực tánh biết thường hằng",...")". Mỗi ngày con đều có được một chút an trú đó để nạp lại năng lượng sống, năng lượng biết... từ nơi bản thể mà con chẳng hề hay biết.

Lời tâm truyền số 1246

Điều khác nhau giữa một giấc ngủ sâu và một vị giác ngộ giải thoát..., là giấc ngủ sâu thì còn có "nghiệp thức", tức kho tàng thức, a lại da thức... của con, như thi thoảng con mộng寐 đó,... . Còn vị giác ngộ giải thoát, thì không còn nghiệp thức, hoặc tỉnh thức được trên nghiệp thức, và hết thấy chuyển thành Bồ Đề Tâm thanh tịnh, không còn tạp niệm, hay không còn bị tạp niệm chi phối,... .

Lời tâm truyền số 1247

Ta chỉ coi niết bàn như một giấc ngủ sâu(chân không), dậy rồi, ta lại hóa thân thành một vị Bồ Tát... đi gieo duyên và hóa độ hết thầy chúng sinh(diệu hữu). Đời sống của ta và của con, nào có khác gì nhau, phải chăng chỉ là "ta biết sống trong tỉnh thức" mà thôi.

Lời tâm truyền số 1248

Cái năng thấy, năng biết của Tự tánh, sẽ giúp cho con không bị nhiễm trước, dính mắc... vào các pháp nữa,... . Đó cũng chính là "chánh niệm tỉnh giác". Một thể toàn giác sẽ hiện tiền, nếu con buông xả tính năng thấy, biết... "qua ý thức" kia, đó là "chìa khóa" để con bước vào ngôi nhà của Như Lai, thể nhận Tánh Giác,... . Bởi Phật là Giác, chỉ có "Chất Giác" mới có thể tạo nên ngôi vị Chánh Đẳng Chánh Giác.

Lời tâm truyền số 1249

Tánh Giác, và Tự Tánh, Phật Tánh, hay Tánh Biết... là một, thế nhưng, từ Giác mang nội hàm sâu sắc hơn, diễn tả được trạng thái tịch tĩnh của Phật Tánh, của Niết Bàn... tốt hơn(bởi tính thấy, biết... không đề cập đến, vì nó có thể "hiện"(thức, diệu dụng), có thể "ẩn"(ngủ, tịch tịnh)), còn khi nói Tánh Biết, hoặc Tánh Thấy..., thì chỉ nói được một nửa hàm nghĩa của Phật Tánh,... nơi con.

Lời tâm truyền số 1250

Con trụ nơi thấy biết thanh tịnh, là con sống trong Phật Tánh rồi chăng?

Ngay cả cái năng thấy, biết... nơi bản tánh (nếu còn có niệm về nó), con cũng có thể buông xả được các niệm ấy đi (thì trở về chính nó, thể giác tịch tịnh), thì không một phiền não nào có thể dấy khởi trong tâm của con. Phật Tánh cũng vô thường mà, sao còn có tâm bám trụ?.

Lời tâm truyền số 1251

Khi năng lượng biết(sức giác)... của con càng mạnh, thì "nỗi sợ cái chết" của con càng giảm đi, đến một lúc nào đó, nỗi sợ ấy "không còn" nữa. Bởi con đã hoàn toàn xả bỏ được cái thân giả tạm này mà thể nhận được cái Pháp Thân bất diệt của con.

Lời tâm truyền số 1252

Những gì mà ta trải qua, ta đã chứng nghiệm..., ta đều muốn truyền lại hết cho con. Tuy nhiên, dẫu con hiểu được sâu sắc, thì đó cũng không phải là những gì con đã tự mình chứng nghiệm,... . Cuối cùng, con vẫn phải dựa vào đôi chân của chính con mà được thành tựu. Ta chỉ là một người thành tâm chỉ đường cho con tự bước đi thôi.

Lời tâm truyền số 1253

Ngồi thiền... bị đau,..., bởi tâm chưa có định, nếu tâm có định thì thân thể sẽ rất nhẹ nhàng, ngồi bao lâu cũng không đau cho đến khi xả định,... . Để có định tâm, thì phải là một người có tâm tu mạnh, thật tâm, biết xây dựng công đức bằng các Ba La Mật..., thì ngồi thiền, niệm Phật,..., tự nhiên có được định tâm,... .

Lời tâm truyền số 1254

Con hãy nhắm mắt lại, cùng với ta niệm một danh hiệu Phật, cầu chúc cho hết thầy chúng sinh luôn được tỉnh thức và khỏe mạnh và bình an nhé. **NAM MÔ DƯỢC SƯ LƯU LY QUANG VƯƠNG PHẬT.**

Lời tâm truyền số 1255

Khi con chưa minh tâm kiến tánh, thì con làm bất cứ việc gì, cho dù có trấn động cả tam giới... cũng chẳng hề sinh ra công đức. Nhưng khi con đã minh tâm kiến tánh, thì mọi thứ đều xuất phát từ Chánh Niệm, Trí Huệ, và Sự Từ Bi ban giải..., khi đó, trong từng hơi thở, từng bước chân của con, từng việc nhỏ nhặt mà con làm,..., hết thảy đều sinh ra công đức cả.

Lời tâm truyền số 1256

Khuya rồi, ngủ thôi con, chú SaDi nhỏ của ta đã dặt màn rồi, hôm nay chú làm việc khá mệt, bây giờ là lúc chú nghỉ ngơi để ngày mai thức chúng, ta và chú lại dậy ngời thiên lúc 3h15p sáng. Ta chúc cho con ngủ thật ngon, và có được một ngày mai tươi đẹp nhé.

Lời tâm truyền số 1257

*Dậy đi con, sáng rồi, ta và các vị thầy
Tỳ Kheo đã hành thiền 2 tiếng buổi sáng
xong. Ta hồi hướng công đức ấy cho con,
chúc con một ngày bình an và hạnh phúc.*

Lời tâm truyền số 1258

Khi con ở trong một căn phòng tối, không còn nhìn thấy gì cả,..., tuy con mắt của con vẫn đang hoạt động mà lại như vô ích,... .

Phật Tánh của con ở niết bàn tịch tịnh cũng có thể tạm hiểu theo cách đó,... . "Tánh thể thì vẫn tỉnh sáng", nhưng cái năng thấy, biết... như con mắt kia, tuy vẫn thấy biết... mà cũng như vô dụng,... .

Nếu mắt tuy mở mà tối tăm không thấy gì, thì **thà nhắm nó lại** mà được tập trung hơn, tỉnh táo hơn,... . Nếu Tánh Thấy Biết... tuy hiển hiện mà không còn đối tượng để thấy biết...(do sự giác ngộ đạt đến vô tướng...)... thì cũng **thà buông nó đi(ẩn đi)** mà Phật Tánh trở nên Giác Sáng hơn, tịch tịnh hơn,... . Đó là sự an

*trụ vào niết bàn, vào thực tại tối hậu nơi
Chân Tâm của con,... .*

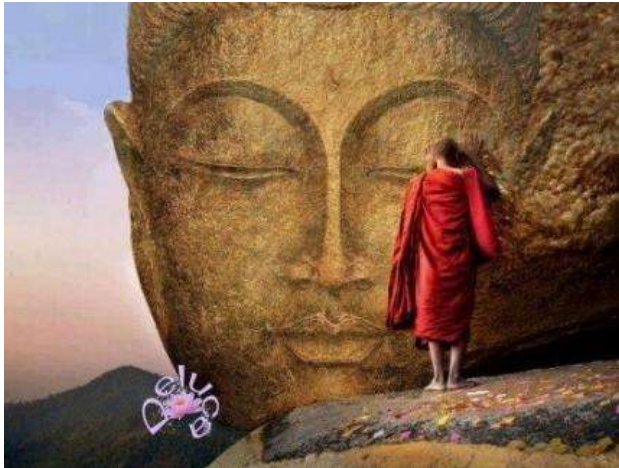
Lời tâm truyền số 1259

Ta nhận thấy rằng: "tất cả đều có 2 mặt ẩn hiện tương quan...", tuy ẩn tuy hiện... nhưng nó không hề biến mất, hoặc là mất đi giá trị,... . Ngay cả sự thấy biết... của tự tánh cũng vậy, ngay cả trí huệ và lòng từ bi vô lượng của tự tánh cũng vậy,..., mọi thứ đều vậy. "Ẩn hiện... đối với thế giới khách quan là tương đối, ẩn hiện... đối với thế giới chủ quan (nội tâm, tâm tánh) là tuyệt đối, ta tạm gọi là "niết bàn tịch tịnh, thực tại tối hậu..." ,... .

Lời tâm truyền số 1260

Ta cũng đã từng trải qua những năm tháng thăng trầm(vô thủy kiếp)..., ta cũng đã từng cảm thấy tuyệt vọng như không thể chống chọi được nữa,... . Nhưng sau một thời gian, tất cả những nỗi bi thương... ấy, cũng chỉ là những kỉ niệm nhỏ nhiệm trong đời..., của ta và của con. Sống khỏe, vui buồn,..., ta và con hãy cùng nhau vượt qua nhé.

Lời tâm truyền số 1261

Đại Đạo còn cách xa, nhưng tình thương thì có thể luôn mang bên mình được. Tuy con chưa thành tựu đạo nghiệp, nhưng con luôn mang trong mình một tình thương trong sáng đối với hết thảy chúng sinh..., thì đó là con đường đúng đắn mà ta đã từng đi qua và được thành tựu "Thánh Quả Bồ Đề".

Lời tâm truyền số 1262

Khuya rồi, con hãy trở lại với giấc ngủ sâu của con. Ta cũng trở lại với niết bàn tịch tịnh của ta. Ngày mai, ta và con lại gặp nhau nữa nhé.

Lời tâm truyền số 1263

Nếu con cứ khư khư **giữ** cái năng thấy biết... ấy, thì tâm con **tuy sáng mà chẳng tịch**. Nếu con có thể **buông nó**, như buông một ý niệm vô thường (phật tánh cũng vô thường), thì tâm con mới đạt được chỗ "**thâm diệu tịch mà vẫn sáng**" của Phật Tánh.

Lời tâm truyền số 1264

Ta luôn muốn con đạt đến sự vô ngã và giải thoát tuyệt đối,... . Nhưng ta có một điều kiện dành cho con, "hãy dừng tất cả các ý niệm trong con lại, ngay và luôn".

Lời tâm truyền số 1265

Ngay cả Niết Bàn cũng chỉ là một khái niệm, con có dám buông bỏ Niết Bàn ấy không?.

Lời tâm truyền số 1266

Trước khi giác ngộ, ta chỉ sống cho một người duy nhất, đó là ta. Sau khi giác ngộ, ta lại sống cho hết thầy chúng sinh, trừ một người duy nhất, đó cũng chính là ta.

Lời tâm truyền số 1267

Khi ta biết quay lại tâm để quán xét (minh sát), thì chao ôi, có vô số thế giới hiện bày trước mắt, vô số thập pháp giới chúng sinh hiện bày trước mắt ta, không có chuyện gì từ quá khứ cho đến vị lai... mà ta không thấy tỏ (tức Phật là bậc Chánh Biến Tri, Chánh Biến Giác...),... . Cũng có vô số thế giới cực lạc hiện diện ở khắp mọi nơi,..., ta không thể ngờ rằng, "mọi thứ đã luôn tồn tại, vì u minh mà chẳng thấy được",... . Mọi thứ ấy, ta cũng chẳng thể diễn tả bằng lời, chẳng thể nghĩ bàn được.

Lời tâm truyền số 1268

Vũ trụ vạn pháp..., thực ra, nó sôi động hơn con nghĩ rất rất nhiều, nó không hề yên lặng trong khoảng không bao la,..., nó luôn có sự dao động, thay đổi, và chuyển hóa hình tướng... trong từng sắc na nhỏ nhiệm, vi tế..., "thân, và cả tâm" của chính con..., "cũng không ngoại lệ".

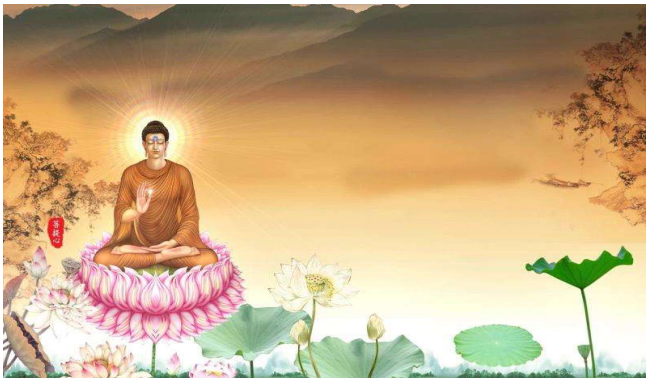
Lời tâm truyền số 1269

Dẫu là tam tạng kinh điển, vạn học thức thế gian..., thì bản chất chúng chỉ là văn tự, chữ nghĩa... viết trên giấy lộn,... .
"Biết về nó, hay không cần biết về nó"...
cũng đều không quan trọng, hết thảy đó, con chỉ cần coi như là "1 ý niệm", "xả xoẹt một cái" thì "chân như đã hiện tiền", đó mới là thứ quan trọng hơn.

Lời tâm truyền số 1270

Ta hỏi con: "**cục đá**" có sát sinh không?, có nói dối không?, có dùng rượu bia không?, có ăn trộm gì không?,..., nó **giữ giới tuyệt mật như vậy**, người tu hành tốt còn không bằng được nó, vậy "**cục đá ấy có Thành Phật được không?**". Nó nằm im vô tri, mà trông như chứa đựng vô số giới đức,..., như vậy, **giới đức có trước sự giác ngộ? Hay giác ngộ xong tự có giới đức? giới đức chỉ là một biểu hiện của sự giác ngộ?**(Giới có trước, hay sự giác ngộ có trước?),... .

Lời tâm truyền số 1271

Ta hỏi con: trong tất cả các loại định mà người tu hành đạt được, có loại định nào sánh bằng đại định của Chân Tâm, Tự Tính hay không?. Định của người tu hành, khi khởi một niệm tâm lên, thì đã chẳng phải là định nữa rồi, liền lại rơi vào niệm. Còn định của Chân Tâm, vốn chẳng ở nơi công phu mà cầu được, vốn nó tự định, niệm khởi đến đi ... cũng không biến mất (minh sát, tỉnh giác). Như vậy, những loại định của người tu hành, có đưa đến sự giác ngộ chẳng? Hay chỉ là phương pháp làm tâm tạm thời lắng lại? (Định (do tu) có trước, hay sự giác ngộ có trước?), ...

Lời tâm truyền số 1272

Vạn vật biến chuyển ở trong thập pháp giới... "vốn sinh diệt và vô thường,...", con nhìn vào sự sinh diệt, vô thường... ấy để nhận định, đúc kết..., thì trí tuệ đó là thường hay vô thường?, đã phải là tuệ giác của Phật Tánh chưa? Tuệ Giác của Phật Tánh có chứa đựng những đúc kết của thế gian, của tam giới... hay không?...
. Trí Huệ cũng chỉ là một phần biểu hiện của Phật Tánh chăng?(trí tuệ có trước, hay sự giác ngộ có trước?),... .

Lời tâm truyền số 1273

Giới, Định, Tuệ... tu ở trên những tri thức, tư tưởng, phương pháp... của thế gian,..., thì cho dù nghiêm mật đến đâu, an định đến đâu, trí tuệ đến đâu,... "cũng vẫn nằm trong 3 cõi 6 đường...", không ra khỏi luân hồi lục đạo. Con à! "Chân Tâm của con, tự giới, tự định, tự tuệ... chân thật", Giới, Định, Tuệ... chỉ là những biểu hiện của sự giác ngộ, của minh tâm kiến tánh,..., chứ không phải ở sự dụng công nào mà cầu được giác ngộ, giải thoát,... . Xoay lại bản tâm của con, hết thấy đều sẵn viên mãn,... .

Lời tâm truyền số 1274

Khi nào con nghe người khác nói rằng, con chó này chính là con mèo, bông hoa này chỉ là chiếc lá, cái nồi cơm này là cái chảo,..., thấy họ sai rõ rõ ràng ràng ra đấy, mà con vẫn nở nụ cười khoan dung với họ, chấp nhận rằng họ đúng, không khởi dù 1 ý niệm khinh thường, chế nhạo, hay bất mãn,... với họ, "thì con có bản lĩnh rồi đấy". Người không gây ra mâu thuẫn, dung nạp được trăm sông bốn biển,... mới là Đại Thánh Nhân ở đời. Trời... giao việc lớn cho con làm, nhất định con sẽ thành công,... .

Lời tâm truyền số 1275

Người nào càng sai, nhưng họ lại cho rằng họ đúng,..., ta lại càng thương người ấy hơn..., vì sao vậy? Biết bao giờ họ mới hết khổ não do tâm chấp trước... ấy? Biết bao giờ họ mới thoát khỏi lục đạo luân hồi hả con?

Lời tâm truyền số 1276

Chỉ có những kẻ có bản lĩnh chấn động đại địa giống với Đức Thế Tôn năm xưa mới "dám làm" ăn xin... . Ăn xin lòng vị tha của thánh chúng, giúp chúng sinh phá bỏ được sự keo kiệt, ích kỉ, và hẹp hòi..., cũng là giúp chính mình từ bỏ đi bản ngã, ngạo mạn, tự cao,... . Ăn xin cả các loại phiền não... của thánh chúng, giúp chúng sinh trở nên an lạc và hạnh phúc,... . Ta xin làm một kẻ ăn xin vĩ đại ấy.

Lời tâm truyền số 1277

Sáng nay, ta chỉ làm mỗi một việc là "Quét Giác", khoảng 1500m² đấy, ta hồi hướng công đức cho con, chúc cho con luôn được khỏe mạnh, ít bệnh tật quấy rầy nhé. Nếu con có thể hiểu được, chỉ là việc quét giác cũng sinh được công đức, thì trí tuệ và "lòng từ bi" của con thật lớn, con là người đã giác ngộ rồi,...

Lời tâm truyền số 1278

Mọi lời pháp mà ta đã nói, đều chứa đựng sự từ bi của ta dành cho con. Ta không chỉ hi vọng con sẽ hiểu được ý pháp, mà ta hi vọng con sẽ phát triển được từ tâm của chính con. Không có tâm từ, thì mọi pháp đều không còn ý nghĩa nữa.

Lời tâm truyền số 1279

Lời nói của ta trực thẳng vào tâm, nhằm phá nghi, phá chấp..., nên có thể sẽ làm cho con bị tự ái, bị tổn thương..., con hãy tha thứ khi ta động chạm vào tâm trí của con. Nhưng sau này, khi con trải nghiệm qua các sự khổ..., biết đâu con lại thềm cảm ơn đến ta,... .

Lời tâm truyền số 1280

Con bất an à?

Con hãy thăm cảnh chùa nhiều hơn, gặp gỡ và chung sống với Chư Tăng Ni được thì càng tốt, để con cảm nhận về người tu hành, con hãy đọc sách phật, nghe giảng... nhiều hơn, dành nhiều thời gian để tĩnh tâm hơn, làm nhiều việc thiện với người nhiều hơn, thi thoảng đi phóng sinh mấy chú cá..., và cuối cùng là sửa đổi bản thân tốt hơn nhé, ta tin rằng, sự bình an tự nó tìm đến con, con không cần phải vất vả đi tìm nó đâu.

Lời tâm truyền số 1281

Những hướng đi trong cuộc đời của con, chưa hẳn là con đủ trí tuệ để nhìn thấy nó đâu, đôi khi con đường mà con muốn đi, con lại không đi được..., điều đó cho thấy, những hướng đi, chọn lựa... trong cuộc đời, đều là do "phúc báo" của mỗi người đã định hình từ trước, phúc báo ấy lại từ "công đức, phước đức" của chính con, nó mới là thứ quyết định mọi thứ ở phía sau mà con chưa nhìn thấu tột.

Lời tâm truyền số 1282

Phật Giáo... là sự "tiếp nhận tinh hoa và tỏa hương thơm ngát", tiếp nhận những gì?, đó là tri thức thiện lành, là năng lượng sống tích cực, là năng lượng từ bi mát mẻ,..., từ đó mà con lãnh hội được, rèn luyện được..., sau đó là lan tỏa vào không gian, vào tâm địa của chúng sinh,..., đem được những tinh hoa, hương thơm... ấy truyền từ đời này qua đời khác..., đó là giá trị tinh thần vô giá của con, của nhân loại, và của cả vũ trụ,... .

Lời tâm truyền số 1283

Tâm lặng lẽ rất ráo, giống với tinh thần của Ba La Mật(chứ không phải lặng lẽ là im luôn, ko làm gì, trong tâm thì phiền não..., đó là không có trí tuệ, không có công đức,...trong đó), mà là "Tư Duy Ba La Mật, Nói Năng Ba La Mật, Hành Vi Ba La Mật(tức thân, khẩu, ý Ba La Mật)..., khi đó sự lặng lẽ tự sinh công đức lành, âm thầm cống hiến, "không cần người biết, không cần thần hay...", đó gọi là "âm đức" của sự thầm lặng, lặng lẽ... của Bạc Thượng Nhân(Bồ Tát),... .

Lời tâm truyền số 1284

Tư tưởng của con, là sự "suy niệm theo" vọng tưởng trong tâm đang dấy khởi, hoặc kiến thức có sẵn..., để đúc kết thành tư tưởng, nhận thức... riêng cho bản thân, chấp thủ vào nó..., cái này chính là "nghiệp thức", là "tâm chấp trước"... của chúng sinh. Vì sự chấp trước... khác nhau, mà sinh ra mâu thuẫn và tranh cãi... tính đúng sai, phải trái... của các vấn đề, đó chính là phiền não, là sự dính mắc,... .

Lời tâm truyền số 1285

Trí huệ bát nhã, chính là "tánh biết", là "Phật Tánh đang biết rõ" những niệm khởi trong tâm sinh rồi diệt, đến rồi đi... mà không còn dính mắc, hay suy tưởng theo nữa (tức không có hành vi tạo tác chủng tử nghiệp thức nữa, tức tạo cái nhân luân hồi), đó là "dùng trí huệ bát nhã để làm thuyền đưa mình sang bờ bên kia (tức sự giải thoát)",... .

Lời tâm truyền số 1286

Người giác ngộ thì không còn tâm nghi,..., bởi thấy rõ sự vô thường của các pháp, nên không có pháp nào là đúng hay sai... cả, bởi không còn tâm tưởng về nó. Chỉ biết rõ nó chỉ là nó, như nó đang là..., mà không còn sự tác động của tâm ý đến nó nữa.

Lời tâm truyền số 1287

Mọi phương pháp tu tập đều đưa đến một mục đích, là "tạm thời" làm lắng cái tâm này lại thôi, khi lắng được (tức có định, có nhất tâm...) thì đều là phương pháp tốt, với mỗi căn cơ sẽ phù hợp với một phương pháp nhất định... . Khi lắng rồi, thì "vị thầy giác ngộ" sẽ khuyên con bỏ "cái tâm chấp pháp đi (tức dính mắc vào pháp, vào công phu...)", thì làm cho cái tâm này sáng ra (tức sự tỉnh thức, chánh niệm...).

Lời tâm truyền số 1288

Khi tâm con sáng rồi(kiến tánh...), thì không còn cần đến phương pháp tu... gì nữa(quả sông thì bỏ đò lại), **tới chỗ này**, con sẽ không còn tâm nghi nữa(không còn tâm nghi về sự giác ngộ là có thật hay không?... , bởi "**giác ngộ rồi, nên không còn nghi**", chứ không phải cái nghi về phương pháp nào đưa đến sự giác ngộ? Mà sự giác ngộ nó "**để ra**" muôn pháp cho thế hệ sau có phương tiện khi mới bắt đầu tu hành,... . Cho nên, chỉ cần tâm con tỉnh sáng, thì muôn pháp trở về không, và diệu dụng giáo hóa, đó là một điều vi diệu, rất ráo,... .

Lời tâm truyền số 1289

Ta lấy vô trụ để trụ, ta lấy vô pháp làm pháp,..., cho nên, ta không còn trụ trên pháp, không còn dính mắc vào pháp,..., vì vậy, ta được giải thoát khỏi các pháp..., vì giải thoát khỏi các pháp..., mà ta trở lại được "chân tâm thanh tịnh", từ đó mà muôn lời pháp chân chánh được có ra,... .

Lời tâm truyền số 1290

Niết Bàn, âu lắm cũng chỉ là "một trạng thái tỉnh thức khi tâm vắng lặng", chứ chẳng phải là một cõi giới xa xôi nào đó, con chớ hiểu lầm. Người chứng ngộ niết bàn, người tỉnh thức, lặng lẽ... ở trong cõi giới ta bà... cũng nhiều lắm, và họ vẫn đang sống với con đó thôi, và họ luôn muốn đem điều tuyệt vời đó đến với con.

Lời tâm truyền số 1291

Sự giác ngộ và giải thoát, con đã nghĩ xa xôi quá rồi, thực ra nó nhẹ nhàng hơn bất kì thứ nhẹ nhàng nào khác trên đời (tức không còn gì nhẹ hơn nó), lĩnh hội được nó rồi, con sẽ cảm thấy rằng, nó cũng dễ lĩnh hội hơn bất kì thứ tri thức rườm rà, luẩn quẩn, rối rắm... nào trên đời. Khi tâm con tỉnh sáng, vắng lặng, chính đó là Niết Bàn.

Lời tâm truyền số 1292

Đồng Thanh tương ứng, Đồng Trí tương cầu,..., nếu con muốn tìm thấy chân sư, thấy ai..., bản thân con phải trở nên như thế, hướng tới như thế,... . Khi đã như thế, lại chẳng cần tìm cầu, mọi người, mọi sự, mọi duyên... trong vô hình, tự đã có sự sắp xếp, sắp đặt... hết rồi.

Lời tâm truyền số 1293

Mạt pháp, có thể hiểu rằng, thời của Phật tại thế đã xa quá rồi, chánh pháp suy thoái, hòa tan, chẳng còn nhiều mùi vị của sự giải thoát, kẻ tu hành khó tiếp cận được nguồn nước trong sạch, rồi rào... của Pháp Bảo.

Mạt pháp, cũng có thể hiểu rằng, ở trong tâm mỗi con người, nếu trong sạch, chân chánh, thì đó chính là chánh pháp rồi, Phật ngự ngay nơi tâm. Giảm xuống, là chưa giác ngộ, nhưng tâm cầu học thiết tha, sẽ sớm được chứng đắc, đó là tượng pháp. Còn trong tâm u ám, thụ hưởng ngũ dục lục trần..., chẳng lo tu học, thì dù là Phật ở trước mặt, nhưng trong tâm lại là mạt pháp rồi.

Chánh, tượng, hay mạt..., ở nghĩa tuyệt đối này là trọn vẹn hơn. **Nếu có thể giữ**

mình trong sạch, thì tam thiên đại thiên thế giới... từ quá khứ cho đến vị lai..., đều là thời kì chánh pháp cả.

Lời tâm truyền số 1294

Hết thầy mọi việc trên đời, đều chỉ là phương tiện, nhiều vô số kể..., nếu quan tâm từng việc một bên ngoài, thì sống được ngàn năm... đi nữa, cũng không quan tâm hết được, thứ nhận lại cũng chỉ là sự phẫn nộ và chách móc..., "**chi bằng quay lại nơi tâm**", thanh lọc cho đến tinh khiết, làm một tấm gương nhỏ bé mà làm cho tất cả đều soi thấy được chính họ, **chẳng phải là tốt đẹp hơn hay sao?**

Lời tâm truyền số 1295

Con thích tu 1 mình, làm sao để ngồi thiền được tốt?

Hết thầy các vị càng gần tới lúc thành tựu giác ngộ, thì lại càng tự "**phản tỉnh bản thân**" quyết liệt 1 mình cho đến lúc thấu tột (nhưng phải xem kĩ cách mình tu đã đúng chưa? Thường xuyên lui tới các bậc thiện trí, quý thầy để được chỉ điểm từng khúc mắc trong quá trình đó). Chỉ cần biết mình thôi, đó mới chân thật là tu hành, không bị sự ảnh hưởng bên ngoài mà làm lung lay ý chí, đó là bản lĩnh của người tu chân chính. Chỉ có chính khí đó, thì ngồi thiền, niệm phật... mới được thuận lợi hơn.

Lời tâm truyền số 1296

"Không sợ niệm khởi, chỉ sợ Giác chậm", Chánh Niệm, Giác Sáng..., là bản tính của Tự Tánh, nếu có thể sống ngay đó, thì bao nhiêu vọng đi nữa, cũng không còn là vấn đề. Nếu không Chánh Niệm, không Giác Sáng..., thì dù chỉ còn một niệm, nó cũng kéo con đi luân hồi sinh tử.

Lời tâm truyền số 1297

Con niệm phật cứ bị vọng tưởng?

*Niệm Phật, Ngồi Thiền... chưa được yên, bị vọng tưởng... thì là chuyện hết sức bình thường, nếu không còn vọng, thì Niệm Phật, Ngồi Thiền... làm gì nữa?. Tuy nhiên, để công phu được xa hơn, thì "**phải xây dựng công đức**" bằng thân, khẩu, ý Ba La Mật..., khi công đức lớn rồi, thì ngay lúc bình thường tâm cũng được chuyên chú, chánh niệm..., chẳng cần đến lúc công phu.*

Lời tâm truyền số 1298

Con muốn tâm con luôn được an lạc thì phải làm sao?

An Lạc, không thể là làm gì đó để đạt được, nó không phải là cái giá nào đó để có thể mua được, đánh đổi được. Nếu làm gì đó để được an lạc, thì đó không phải là an lạc thực sự, mà chỉ là một chút vui trong vui buồn sinh diệt.

An Lạc thực sự, cũng chính là sự tự tại, giải thoát của bậc giác ngộ, "nó là một biểu hiện của Tánh Thể Giác Sáng" nhờ công đức, năng lượng... chân thật trong tu hành của mỗi vị đã có được sự tỉnh thức nhất định.

Do vậy, cần xây dựng công đức của bản thân bằng 10... Ba La Mật..., cùng với sự tu hành "đúng với Bát Chánh Đạo", thì

sự an lạc dần dần sẽ tự xuất hiện mà
chẳng cần tìm cầu nó.

Lời tâm truyền số 1299

Nếu con đầy đủ đức hạnh, công đức..., thì con không cần ngồi thiền, bởi tâm con đã tự thiền, con không cần niệm phật, bởi tâm con đã tự niệm... rồi (tức thể nhập tự tánh rồi). Chính vì con thiếu công đức, cho nên con ngồi thiền, niệm phật... cũng chẳng được yên ả.

Lời tâm truyền số 1300

Phật Pháp, "không phải là tôn giáo", mà là "sự giáo dục đa nguyên văn hóa". Mục đích của nó là "phá mê khai ngộ". Và Đức Phật chỉ đơn thuần là một thầy giáo, "là một thầy giáo vĩ đại". Về phương diện đời sống thực tế, thì giúp con người... biết chung sống hòa thuận, an vui, thế gian được thái bình,... . Về phương diện tâm linh, thì giúp người tu hành siêu phàm nhập thánh, "liễu thoát sinh tử luân hồi",...

.

Lời tâm truyền số 1301

Phật Pháp, không chỉ giải quyết những vấn đề cao siêu, nhiệm màu, hướng tới sự thanh tịnh, tự tại..., mà nó còn giải quyết được những vấn đề nhỏ bé trong đời sống, sao cho mọi thứ được trở nên chu toàn, cẩn mật, hợp với luân lí đạo đức,...

Lời tâm truyền số 1302

Muốn đắc đạo, liệu có thể đắc đạo không?

Từ "muốn" này rất nhạy cảm, nếu trả lời là không, thì khác nào phủ nhận sự tồn tại của 3 đời Chư Phật, Chư Tổ,..., nếu trả lời là có, thì mang cái tâm tham muốn, làm sao mà đắc đạo giải thoát?

Cho nên, nên thay từ "muốn" thành "Quy Y". Là quy y "Phật, Pháp, Tăng", chính là quy y "Giác, Chánh, Tịch". Trong tâm có Giác, có Chánh, có Tịch, thì họ là ai?

Lời tâm truyền số 1303

Có tri giác, thì sẽ có đối tượng của tri giác,..., nếu vướng mắc vào 2 khái niệm ấy, thì sẽ không ra khỏi nhị nguyên(chấp vào những khái niệm đối lập), mà thể nhập được tính tương tức(giống với Phật(thực tại, thanh tịnh)).

Lời tâm truyền số 1304

Tri Giác và Thực Tại là "không 1 cũng không khác". "Thực Tại là tánh thể đang hiển lộ bất nhiễm(Phật Tánh, Bản Nguyên của vũ trụ,...), hàm chứa Tri Giác(tính năng thấy, biết...) bên trong nó".

Tri Giác có 3... cảnh giới, là "tánh cảnh(thấy, biết... thanh tịnh), đởi chất cảnh(thấy, biết... nhiễm trước), và độc ảnh cảnh(thấy, biết... vô thức),...". Nếu con nhìn nhận qua các căn mà bất nhiễm, thì đó là tánh cảnh của con. Nếu con suy luận, khái niệm, đúc kết... rồi chấp trước... thì đó là đởi chất cảnh của con. Những hình ảnh đơn lẻ rơi vào tàng thức, ít có sự kết nối... là độc ảnh cảnh của con(giống như lúc ngủ mơ, vô thức, bất thần..., những hình ảnh bị kết nối hỗn độn vào nhau,...).

Lời tâm truyền số 1305

Tri Giác tồn tại ở cả 3... cảnh giới đó. Các căn đóng lại, chỉ là Tụ Tánh, Chân Như(thực tại) của con không còn tiếp xúc qua các căn thanh tịnh(tánh cảnh) thôi, chứ không phải vô tri, bởi thực tại(Chân Như) còn tiếp xúc qua đời chất cảnh, và độc ảnh cảnh... nữa. Trong đời chất cảnh, và độc ảnh cảnh vẫn có tánh cảnh, tức tri giác thanh tịnh, hay thực tại bất nhiễm. Vì vậy, sự tỉnh thức vẫn có thể được khơi dậy nếu hành giả biết tu tập(như tỉnh giác trên các ý niệm(đời chất cảnh) như đang thực tập thiền, tịnh, mật..., thậm chí vẫn có người tỉnh giác ngay trong giấc mơ(độc ảnh cảnh) nữa,... .

Như vậy, họ sẽ tu được trên cả 3... cảnh giới của tri giác, đạt được tính tương

tức(kiến tánh, dần trở về thực tại, niết bàn...).

Lời tâm truyền số 1306

Còn Vô Tri thực ra vẫn là Tri thôi, nhưng gần với độc ảnh cảnh..., như đất, đá, cỏ cây...(hình ảnh đơn lẻ), nên có câu "vạn vật đều là hữu tri, không có gì thứ gì là vô tri cả). Vô tri, là để nói ở trong đó, tính thực tại rất ít, ít có khả năng hồi phục(năng lực thấy biết... nhỏ), nhưng không phải là không thể được, vì vậy cũng có câu nói, "giọt nước, viên sỏi... cũng có khả năng thành Phật", bởi nó cũng chất chứa một ít thực tại, chân như vẫn tiềm ẩn bên trong(gọi là pháp tánh). Còn thực tại tồn tại(xuất hiện) nhiều hơn như con người..., tri giác và tỉnh thức nhiều hơn, nên gần với chân như hơn(nên gọi là tự tánh), tự tánh và pháp tánh, chỉ là một mà thôi.

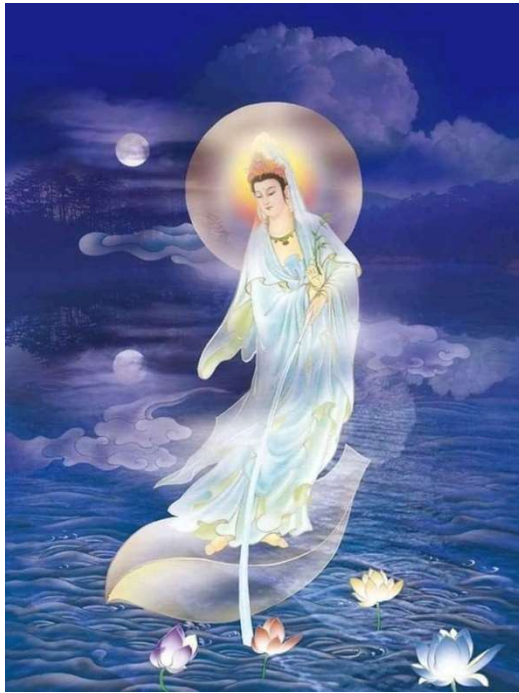
Lời tâm truyền số 1307

Con là gì ạ?

Thân xác, các căn của thân xác... chẳng phải của con, cho nên, nó đóng hay mở, sống hay chết..., cũng không dính dáng gì tới con. Nhận thức, tư tưởng... trong tâm con, cũng chẳng phải của con, cho nên, nó có hay không có..., cũng không dính dáng gì tới con... cả. Ngay cả cái năng thấy, biết(thể tánh), và đối tượng của cái năng thấy, biết(thể tướng), con cũng chẳng cần bận tâm nữa, thì "Tự Động" tánh thể được trở về đúng với bản chất sơ khai(sâu thẳm nhất) là toàn tri, toàn giác... ẩn bên trong tất cả mọi chúng sinh, vạn vật, khắp pháp giới hư không giới,... .

Khi con nhận diện được chúng..., chính là lúc con thấy rõ nhất, rằng nó không phải là mình(giống như con thấy người

khác, thì người khác không phải là con, con thấy vọng thì vọng không phải là con,...), vậy mà xưa nay cứ làm tưởng mà sinh ra các cảm thọ, đủ thứ dính mắc, chấp trước, và mâu thuẫn ở trên đời,... . Con thật sự, chỉ là một tánh thể giác sáng, chỉ vậy thôi.

Lời tâm truyền số 1308

Nếu cứ duyên theo các vọng niệm, phiền não... ở trong tâm mình, tùy thuận theo các thói quen, tật xấu... của mình..., đó là bị nghiệp dẫn dắt. Vì vậy, để chuyển nghiệp, thì phải "tỉnh thức(thấy rõ chúng)" trên các nghiệp nơi thân, khẩu, và ý của chính mình, không để nó chi phối điều khiển. Nhờ "năng lượng của sự tỉnh thức, tỉnh giác" đó, thì nghiệp mới tiêu được(tức chuyển hóa hết thấy phiền não thành Bồ Đề).

Nghiệp, vô minh..., ví như bóng tối, sự tỉnh thức ví như ánh sáng, ánh sáng mạnh thì bóng tối tan. Phật là bậc đại tỉnh thức, đại giác ngộ, bởi vậy mà mọi nghiệp trướng, vô minh... nơi ngài, đều được tiêu biến.

Lời tâm truyền số 1309

Vạn vật... đều được hình thành từ một ý niệm bất giác(nhà Phật gọi là niệm vô minh ban đầu), từ một niệm vô minh này, mà trùng trùng duyên khởi mà hốt sinh thiên hà đại địa...(chỗ này, Lão Tử cũng có nói: "Không(tự tánh) sinh một(khởi ý niệm bất giác), một sinh hai, hai sinh ba, ba sinh vạn vật(thiên hà đại địa)...", cũng là có ý nghĩa đó). Để hiểu cho thấu triệt, thì chỉ có người đã "minh tâm kiến tánh" mới thấu hiểu được đạo lí này(tức đã là tự tánh, là cái không... đó rồi).

Lời tâm truyền số 1310

Vạn vật, con người.. hiện hữu ra, thì phải có thứ "ẩn bên trong chứa nó", đó chính là "tự tánh, bản thể" của con người, vũ trụ..., sự thể nhập lại vào tự tánh, bản thể đó, là hành trình tỉnh thức, tìm lại cội nguồn của người tu hành. Và Đức Phật đã chỉ ra con đường đó để chúng ta trở về rồi. "Ngay chỗ không khởi tâm động niệm, đó chính là Tự Tánh, là Bản Thể".

Lời tâm truyền số 1311

Làm sao để thắp sáng Tánh Biết?.

Một ngọn đèn đang sáng sẵn rồi, thì có cần thắp sáng gì cho nó nữa không? là không cần thiết nữa đúng không?. Cũng như vậy, "Tánh Biết" trong mỗi người... đang sáng sẵn rồi, nó vốn thanh tịnh, vô niệm, giác sáng, thấy biết... sẵn rồi, không cần phải làm gì nữa, nếu "làm gì đó, để có nó", thì là đang không phải là nó. Vì vậy, hãy dừng việc tìm kiếm lại, "xả hết tạp niệm đi", thì "tánh biết liền hiển lộ", bất sinh bất diệt,... .

Lời tâm truyền số 1312

Con niệm Bồ Tát Địa Tạng có được vãng sanh không?

Tất cả các vị Phật, Bồ Tát... đều có một điểm chung, là "vô lượng trí huệ, vô lượng từ bi, vô lượng thọ, vô lượng công đức,...". Những thứ vô lượng ấy, đều sẵn đủ nơi tự tánh bồ đề, chỉ cần tự mình viên mãn tự tánh bồ đề, thì hướng tâm tới bất kì cõi giới cực lạc nào cũng đều tương ứng, thành tựu.

Bởi vậy, niệm một vị Phật, Bồ Tát nào, cũng đều có thể vãng sanh được cực lạc..., vấn đề là làm sao để có được tự tánh bồ đề của chính mình. Đó là phải phát bồ đề tâm (tức tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi,...), sống với tâm ấy, thì công đức tự động bồi đắp, tánh thể

*tự động giác sáng, phật quốc tự động
hiển lộ... trước mặt thôi.*

Lời tâm truyền số 1313

Trong tâm mình ra sao?, "thiên địa thần phật... đều thấu tỏ". Ngôn ngữ và hành vi... bên ngoài, chỉ mang tính tương đối, có thể tùy duyên cư xử. "Trong lòng thì sáng tỏ, không có gì thẹn với trời đất thần phật...", thì sợ gì chứ?

Lời tâm truyền số 1314

Nguyên nhân sanh tâm?

Thấy có sắc(con người, muôn loài, vạn vật, vũ trụ...) mà sanh tâm, thấy vô sắc(tư tưởng, vọng niệm, phiền não...) mà sanh tâm,... .

Nếu đã muốn sanh tâm, thì không cần phải có sắc hay vô sắc... mới sanh tâm. Nếu đã không muốn sanh tâm, thì cũng không vì sắc hay vô sắc... mà sanh tâm ấy(không vì sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp... mà sanh tâm).

Lời tâm truyền số 1315

Đã là Phật, Bồ Tát... thì đều có tấm lòng đại từ, đại bi cả, vì lòng đại từ đại bi ấy mà họ có thể tuyên thuyết tất cả để cho mọi chúng sinh được giác ngộ. Tuy nhiên, việc giáo hóa không hề đơn giản, bởi chúng sinh cõi ta bà vô cùng ngang bướng, cứng đầu, dẫu biết sai mà không sửa, thì Phật, Bồ Tát cũng đành chịu thôi, họ chỉ có thể độ cho người hữu duyên thể nhận được Bồ Đề Tâm Tánh. Phật, có 4... việc không làm được. Là trí huệ không thể cho, nhân quả không thể đổi, diệu pháp không thể diễn tả, và "vô duyên thì không thể độ",... .

Lời tâm truyền số 1316

Đạo Phật có bao nhiêu pháp môn ạ?
Đạo Phật, nếu nói chỗ rốt ráo, thì không có pháp môn nào cả. Phật, là sự tỉnh thức, khi tâm tỉnh thức, giác sáng, vắng lặng, "đó là Phật Thật". Pháp môn, chỉ là phương tiện như ngón tay chỉ trăng, ngón tay là pháp môn, trăng là Phật Tánh. Một pháp môn, chính là một phương pháp chỉ ra cái Phật Tánh đó, nhưng không phải ai cũng thích hợp với phương pháp đó, bởi căn cơ sai biệt..., cho nên Thầy Tổ... lập ra vô số phương tiện, pháp môn... khác nhau, để chỉ ra Phật Tánh ấy cho mỗi người... . "Phật Tánh hiển lộ rồi, thì vạn pháp về không".

Lời tâm truyền số 1317

84000... pháp môn, chỉ là con số biểu trưng cho tính vô lượng phương tiện thiện xảo, chứ không phải 1, không phải 2, cũng không phải 84000... pháp môn nào mà cầu được Phật Tánh cả. Tuy nhiên, bước đầu thì vẫn cần phương tiện để thấy được mặt trăng của chính mình (tự tánh), qua sông rồi, thì mới bỏ đò lại.

Lời tâm truyền số 1318

Cứ đọc kinh, nghe pháp mà chẳng hiểu gì, thì lợi ích ở đâu ạ?

Ngày xưa, khi chúng ta còn bé thơ, mọi ca dao, đạo lí... mà thầy cô cha mẹ... dạy bảo, **nào có hiểu gì đâu?** thế mà vì niềm tin mà vẫn đọc miết và thuộc lòng. Khi lớn lên, câu từ vẫn đọng lại trong tâm trí, trải nghiệm sự đời rồi so sánh với những gì mình đã thuộc lòng kia, lại càng thấm thía hơn, cho ta những hành trang tốt hơn,... . Bởi vậy, niềm tin xuất phát từ những chỗ vững chắc (cha mẹ, thầy tổ, phật chúa...) thì luôn rất ít sai lầm cho đến không có sai lầm, để bản thân mỗi người... vin theo mà thành tựu, mà trưởng thành.

Lời tâm truyền số 1319

Cũng như vậy, người mới học đạo, bất luận già trẻ, đều cần phải tiếp cận Phật pháp dần dần, đôi khi là từ "niềm tin chắc chắn", không nhất thiết mọi thứ đều phải hiểu trước rồi mới học, mới rèn. Chỉ cần có niềm tin vào thầy tổ..., thì nhất định sẽ giác ngộ, cũng như hồi nhỏ, cần tin vào thầy cô thì sẽ lên lớp, không tin thì không nghe, không học, không hành..., làm sao lên lớp, làm sao giác ngộ?... . "Đọc sách ngàn lần, nghĩa kia tự hiểu", cũng như việc "mưa dầm thấm lâu" vậy, một giọt nước không thể làm ướt mảnh đất cần cỗi (phiền não), nhưng cứ mưa mãi thì lại khác,....

Lời tâm truyền số 1320

Ta luôn mỉm cười với những người chỉ lấy đồ chay, ta luôn mỉm cười với những người chỉ lấy đồ mặn, ta cũng luôn mỉm cười với những người tùy duyên cho gì ăn nấy,... . Tất cả pháp hữu vi, đều như huyễn như hoặc, như sương mai điện chớp..., Chân Tâm nào vướng mắc?

Lời tâm truyền số 1321

Khi một người thực sự giác ngộ, họ không còn khái niệm sống và chết nữa. Chân Tâm của con không hề bị tác động bởi sống và chết, sắc thân chỉ chuyển hóa từ dạng này sang dạng khác, như đám mây có thể trở thành giọt nước hay ly trà,..., và liên tục tiếp diễn và tiếp diễn,... . Sắc... có thể đổi thay, "nhưng tinh tánh" thì không. Vì vậy, con không cần quá buồn bã, khi phải rời xa một ai đó dù là thân cận với con,..., bởi họ luôn ở bên con, nếu tâm tánh con đang tỏ lộ.

Lời tâm truyền số 1322

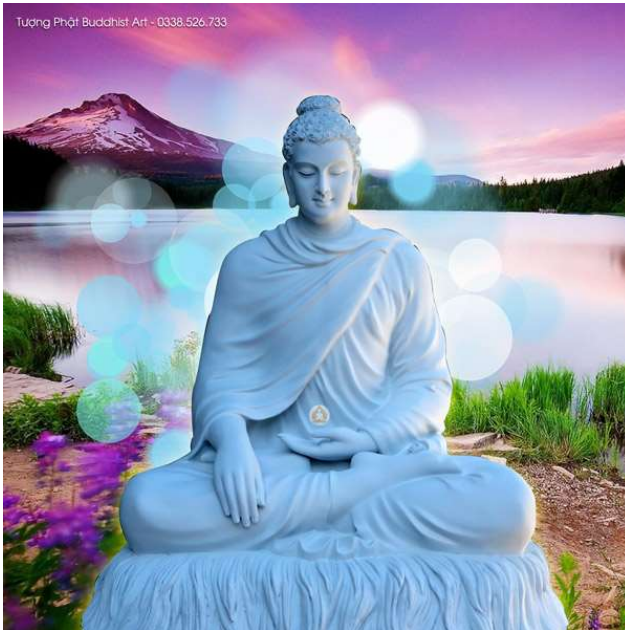
Con cầu siêu cho người nhà đã mất được không?

Việc cầu siêu, thì siêu đi đâu mới là vấn đề? . Cho dù dầu thai vào cõi trời, cũng chưa phải là tốt đẹp viên mãn, bởi vẫn nằm trong lục đạo luân hồi, vẫn có thể đọa xuống 3 đường ác lại,... . Cho nên, rốt ráo thì phải hướng ra khỏi lục đạo, về với Phật, với thế giới Cực Lạc,... là tốt cùng nhất, viên mãn nhất,..., có cầu siêu thì hãy cầu siêu tới đó.

Lời tâm truyền số 1323

Thế nào là động, thế nào là tĩnh ạ?
Tâm nào thấy có động?
Tâm nào thấy có tĩnh?
Tâm nào thấy có chẳng động chẳng
tĩnh?
Chi bằng chẳng thấy gì cả.

Lời tâm truyền số 1324

Những ai chưa đủ niềm tin vào chính mình có tự tánh bồ đề, ta chỉ cho pháp bên ngoài có bồ đề tâm tánh, nước Phật, nước Chúa,... . Những ai đã đủ niềm tin rằng chính mình cũng có tâm tánh bồ đề, quay lại nơi tâm thì liền thành tựu, ta Trúc Chỉ Chân Tâm, Kiến Tánh là Phật.

Cực Lạc bên ngoài, cũng chính là cực lạc bên trong, trong ngoài chẳng một, cũng chẳng khác..., dung thông không danh giới, Chân Tâm ấy cùng khắp.

Lời tâm truyền số 1325

Thầy nhập niết bàn chưa ạ?

Niết Bàn có mặt ở khắp mọi nơi, mọi lúc, mọi chỗ..., ta không có tâm nào để nhập Niết Bàn, cũng không có tâm nào để xuất Niết Bàn cả. Nó vẫn đang hiển hiện đây mà.

Lời tâm truyền số 1326

Con hồi hướng công đức cho hết thầy chúng sinh, thì người nhà có nhận được không?

Có được công đức nào, con hãy rộng tâm mà hồi hướng cho hết thầy chúng sinh, nguyện cho chúng sinh đồng thành Phật Đạo. Giống như một ngọn nến, có thể thắp sáng cho vô lượng ngọn nến khác, không giới hạn, như thế mới thực sự là công đức vô lượng. Trong cái bao la ấy, có cả người thân... của mình rồi, không cần lo họ không có phần mà chỉ hồi hướng cho riêng họ, chỉ cho riêng họ thì chẳng thể bao la, chẳng thật là công đức, đôi khi lại tự làm cái tâm mình nhỏ bé lại.

Lời tâm truyền số 1327

Con thấy rõ được tâm con không?

Tâm có vọng tâm và chân tâm. Chân Tâm là sự thấy biết thanh tịnh. Vọng Tâm là phiền não(vọng tưởng, phân biệt, chấp trước). Nếu thấy tâm, thì thấy rõ vọng tâm, không để nó chi phối, điều khiển... nữa, thì đúng là đang thấy tâm sinh diệt, vô thường... kia, biết nó chẳng phải là mình đâu. Chân Tâm bất sanh bất diệt, thanh tịnh vô nhiễm... mới chính là mình, là Phật Thật.

Lời tâm truyền số 1328

*Thầy chứng thánh quả chưa ạ?
Thưa với con! Ta không biết, ta cũng
không cần biết !*

Lời tâm truyền số 1329

Khi con mới tiếp xúc với một câu nói, một hình ảnh, một vị thầy... mà cảm thấy xúc động bật khóc, giống như thân quen..., bởi trong tiền kiếp con đã từng nghe, từng thấy, từng gặp..., nhân duyên tái hội là để nhắc lại cho con biết tu tập, hãy trở về nhà nha con, tu tập đi.

Lời tâm truyền số 1330

Tìm chân tâm ở đâu ạ?

Đi tìm tâm, làm sao thấy được tâm? Cái tâm đi tìm ấy, là vọng tâm. Con hãy bỏ vọng tâm ấy đi. Một thể giác sáng, thanh tịnh hiện bày trong con, ấy là chân tâm của con. Chân tâm ấy ở đâu cũng có, cũng hiện bày, vì thế con không cần phải tìm kiếm vất vả ở đâu nữa cả.

Lời tâm truyền số 1331

Tất cả chúng sinh, vạn vật... là đều cùng chung một pháp thân, cùng chung một pháp tánh..., đều như chân, tay, tai, mắt, mũi, lưỡi... cùng trên một cơ thể vậy. Nếu con có thể nhìn nhận dưới trí lượng vô biên đó, thì mọi sự đều sáng tỏ,..., đều chất chứa đại trí và đại bi ở trong đó,...

Lời tâm truyền số 1332

Tại sao có nhà bên cạnh nhà con vừa thờ phật, theo chúa rồi đốt vàng mã là sao?

Vẫn có nhiều gia đình đa tôn giáo, đa tín ngưỡng, tư tưởng sai biệt..., nhưng cùng sống chung một mái nhà, cho nên, làm sao vừa đáp ứng được phong tục tập quán, vừa đáp ứng tâm linh tín ngưỡng, vừa lòng hết thảy mọi người... là một điều khó lắm. Nhưng chỉ cần **trong tâm mọi người có hàm dưỡng** thì được rồi, gia đình ấy vẫn có sự hòa thuận, bởi chấp nhận được nhau, tôn trọng được nhau... Trong tâm mà không có hàm dưỡng, không chấp nhận được nhau, không tôn trọng được nhau..., thì ắt gây nên mâu thuẫn, chia rẽ..., như vậy có thờ cúng tổ tiên, thần hay phật..., cũng đều vô nghĩa.

Lời tâm truyền số 1333

Con 37 tuổi rồi, mới biết phật pháp, thấy vui mừng quá đi.

*Lành thay, cho dù đã 100 tuổi, và chỉ còn một hơi thở cuối cùng, mà **kip biết quy hướng về Phật**, thì cũng vẫn là Đại Phước Báo trên thế gian. Hãy cố gắng hàm dưỡng thân tâm nhé.*

Lời tâm truyền số 1334

Đức Phật kiếp trước có tu không ạ?

Để từ một chúng sinh hoàn toàn vô minh chưa biết gì, cho đến ngôi vị chánh đẳng chánh giác, trong kinh nói: phải tu 3... đại A tăng tỷ kiếp mới có thể thành tựu. Cho nên, không những kiếp trước, mà vô lượng kiếp về trước, Đức Phật đều là người tu hành (tại gia hoặc xuất gia) rồi. Và con cũng đang đi trên hành trình giác ngộ chung đó với Đức Phật tôn quý.

Lời tâm truyền số 1335

Tất cả đất trên đại địa này, đều là thân xác của ta và con đã trải qua trường kiếp lâu xa mà vun bồi thành, hết thảy chúng sinh trên đại địa này, đều có nhân duyên "rất sâu đậm" với ta, chính vì vậy mà ta đản sinh ở đây để giáo hóa cho con, con hãy biết như thế.

Lời tâm truyền số 1336

Khi tánh thể thanh tịnh, vắng lặng, sáng tỏ rồi, thì không còn để **"bất kì một khái niệm gì"** trong đầu nữa cả. Nếu chưa được vậy, thì **bất kì tri thức, cảm ngộ nào, cũng đều có thể là thứ làm mình tâm đắc, trân quý,...** . Kì thực, **hết thầy pháp hữu vi, vô vi...**, chẳng thể chạm đến tự tâm thanh tịnh, đó mới là thứ nên hiển lộ ở nơi tâm con.

Lời tâm truyền số 1337

Có cách tu nào đặc đạo không ạ?

Không có cách tu nào để đặc đạo được cả. Mọi pháp hữu vi, vô vi... chẳng thể chạm tới "Phật Tánh vốn thanh tịnh, không một vật, một pháp..." ở nơi con.

Lời tâm truyền số 1338

Thế nào là đúng tuyệt đối ạ?

Con còn khái niệm về đúng sai... thì không thể chạm vào sự thật tuyệt đối được. Ngay cả khái niệm về tương đối, tuyệt đối..., cũng nên "xả bỏ" cho sạch.

Lời tâm truyền số 1339

Chiếu kiến và Quan sát? Là gì?

Chiếu kiến, là thấy rõ bản chất như thật (như chiếu kiến vào ngũ uẩn, thấy là giai không,...). Quan sát (hay minh sát) là thấy biết mọi thứ "là chính nó, như nó đang là..." mà không bị nhiễm đấm, chấp trước, tư duy,..., bởi thế không sinh ra các cảm thọ..., rơi vào sinh diệt,...

Lời tâm truyền số 1340

Con và thầy là 1 hay 2?

Hết thầy con người, mọi chúng sinh và vạn vật... đều cùng chung một pháp thân, cùng chung một pháp tánh,..., pháp thân, pháp tánh... ấy chẳng một cũng chẳng khác.

Lời tâm truyền số 1341

Con thỉnh thần hộ mệnh ở đâu cho tốt?

Con thỉnh Thần hộ mệnh, chi bằng thỉnh Phật hộ mệnh. Thần là cõi Atula, nằm trong lục đạo, cho nên mọi thứ với vị đó đều là có vay thì phải có trả thôi,... . Còn Phật, Bồ Tát là bậc đại từ đại bi, siêu thoát lục đạo, họ bảo hộ cho con vô điều kiện mà không đòi hỏi, họ cũng có thể ở bất cứ nơi đâu, chỉ cần trong tâm của con có họ.

Lời tâm truyền số 1342

Làm sao để định tâm được ạ?

Con muốn định tâm, nhiếp tâm được, thì hãy thả lỏng thân thể ra, buông thư tâm trí, hít thở thật sâu và nhẹ nhàng, tạm thời vứt bỏ hết những tư duy của con đi, thành tâm hướng đến tam bảo với lòng tôn kính thiết tha,..., thì con sẽ có được sự bình an và định tâm nhất định khi niệm phật, ngồi thiền... rồi, hãy tinh tấn đừng gián đoạn.

Lời tâm truyền số 1343

Dạ phân biệt vô thường, vô ngã như nào?

Vô thường, là để nói đến tính chất sinh diệt không cố định của con người, muôn loài, và vạn vật. Chúng đều theo quy luật sinh già bệnh chết, và thành trụ dị diệt.

Vô ngã, là để nói đến tánh thể (Phật Tánh, Pháp Tánh) bên trong nó, vốn không có cái nào cả (tức cái ta, cái của ta,...). Phật chỉ ra cái vô ngã đó, để chúng ta tu hành, thoát khỏi được sự sinh diệt vô thường.

Lời tâm truyền số 1344

Con muốn tu tịnh độ, thì bắt đầu từ đâu?

Muốn tu tịnh độ, hay thiên, mật..., dù là pháp môn gì, đều phải bắt đầu từ việc "pháp bồ đề tâm". Là mọi thứ đều phải quy về sự "chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi". Đó là mầm mống của bồ đề tâm tánh và công đức thành Phật.

Lời tâm truyền số 1345

Nếu con nhất niệm rồi, mà ra đường chết bất đắc kì tử thì có vãng sanh được không ạ?

Nếu đã thật sự là nhất niệm rồi, thì dù ở bất kì đâu cũng đều đang nhất niệm, dù chết đột ngột cũng vẫn nhất niệm. Còn chưa đạt được nhất niệm, đang bị vọng tưởng chi phối, thì là đang không có chánh niệm, cho nên, con cần sống với chánh niệm tỉnh giác, tích lũy lâu dần, thì tự sẽ làm chủ được bản thân, làm chủ được tâm ý.

Lời tâm truyền số 1346

Khi con biết vọng tâm do lực căn tiếp xúc với lực trần mà khởi lên, rồi sinh ra các cảm thọ..., nghĩa là con đã biết chánh niệm rồi. Có điều, cái "lực chánh niệm(hay sức giác)" của con nó chưa mạnh, chưa đủ để thoát khỏi cái "lực hút của tập nghiệp" nơi con(giống như phi thuyền cần nạp đủ năng lượng để thoát ra không gian vậy, chưa đủ lực thì còn nằm trong lực hút của trái đất(như tập nghiệp, phiền não...). Cho nên, con cần "tích lũy" "năng lực chánh niệm", hay là "gia tăng sức giác" đó. "Đủ lực", thì tự thoát được(sự giải thoát). Con đừng sanh tâm nóng vội, tâm ấy là tâm chạo cử, là vọng tâm,..., nó sẽ làm sự chánh niệm bị mất đi.

Lời tâm truyền số 1347

Không sợ niệm khởi, chỉ sợ tâm không đang chánh niệm.

Khi vọng niệm khởi lên trong tâm con, thì "cứ kệ nó", vì lục căn và lục trần có sự tiếp xúc, nên nó bộc phát ra, con chỉ cần "chánh niệm, tỉnh giác" trên nó là được, không cần phải có ý niệm phải dẹp trừ đi, thành ra lại có thêm một ý niệm nữa, lại càng nhiều phiền não hơn. Cho nên, chỉ cần chánh niệm thôi, "năng lực chánh niệm" đủ mạnh, thì vọng tự tan, nghiệp tự tiêu... .

Lời tâm truyền số 1348

Ta biết rằng, trong tâm của con có rất nhiều nội kết, khổ đau, khó thể rã bày,..., nhưng con hãy nói ra đi, ta đang lắng nghe con này, ta chỉ im lặng và lắng nghe con nói thôi, con hãy nói cho ta nghe đi.

Lời tâm truyền số 1349

Chân tâm của con, vốn không có chánh tà, thiện ác... gì cả. Con "là sự tỉnh thức, thấy biết thanh tịnh... trên những ý niệm, hành vi.. đó", con đang thấy nó không?. Khi con thấy nó, con sẽ dễ dàng điều chỉnh được nó, không bị nó chi phối, dẫn dắt..., đó là con làm chủ được nghiệp thiện ác, chánh tà... của chính mình rồi. Điều đó sẽ giúp cho con tiến về sự giác ngộ và giải thoát(lục đạo chính là chánh tà thiện ác...).

Lời tâm truyền số 1350

Âm thanh, con phải hiểu thật rộng ra, có âm thanh của hành vi, âm thanh của lời nói, và cả âm thanh của tâm ý. Ba loại âm thanh này, nhất định phải trong sáng, thánh thiện... khi nó được con phát ra. Rốt ráo nhất là nên trở lại "âm thanh của sự tĩnh lặng" (nghĩa là phát ra âm thanh mà chẳng chấp, chẳng vướng mắc, động niệm) giống như Phật thuyết pháp 49 năm, mà như không thuyết lời nào vậy. Sự thanh tịnh, không vướng mắc đó, thì khi con niệm phật, thiền định, niệm chú... nhất định được chuyên nhất,...

Lời tâm truyền số 1351

Thiền Định, là trạng thái an trụ tâm, là cho tâm vắng lặng lại, nó mang một nội lực rất lớn, có thể phiền não, nghiệp trướng.. cũng tạm thời không điều khiển, chi phối được. Nếu công phu tốt, thì có thể đạt đến tứ thiền, bát định,..., nhưng dù đạt đến chỗ cao nhất (là phi tưởng phi phi tưởng xứ), thọ mạng rất dài (định rất dài), thì cũng "chưa ra khỏi luân hồi", tham, sân, si... còn tiềm ẩn(giả dụ hết thọ mạng(mất định) mà khởi tâm sân, thì "vì quán tính của định còn dư âm, nó có thể đẩy hành giả xuống tí địa ngục"...), và chỗ đó Phật đã tới và nhận ra, đó chưa phải là sự giải thoát. Cho nên, Phật trở về với sự trung đạo, quan sát(minh sát) nơi tâm, thấy tập nghiệp, phiền não... thì xả bỏ, xả thọ... mà đi về sự giải thoát("thiền"

thật sự là như thế), còn "thiền định" thì chỉ để định, cho đến niệm chú chỉ để chú,..., con hãy sáng tỏ nhé.

Lời tâm truyền số 1352

Sự cảm hóa người khác, đôi khi là bằng trí tuệ, nhưng đôi khi trí tuệ không chưa đủ, mà phải bằng "thân giáo", lấy đời sống, hành vi... để làm gương, như vậy mọi người tự nhìn nhận, tự hiểu, và cũng tự thay đổi theo mà không cần nói nhiều lời,...

Lời tâm truyền số 1353

Được khai mở, là sự bùng sáng của tâm tánh khi nhận ra được thực tướng vô tướng của các pháp.

Lời tâm truyền số 1354

Trong tâm của con đã quy y chưa? Đã Giác, đã Chánh, đã Tịnh chưa?

Lời tâm truyền số 1355

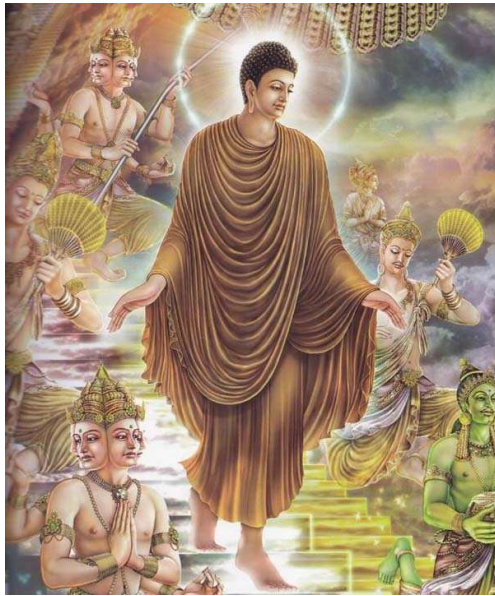
Trước khi sinh ra con là ai?

Trước khi con sinh ra, con là Phật Tánh, sau khi sinh ra(khởi niệm bất giác) Phật Tánh ấy biến thành chúng sinh, thành thiên hà đại địa,... . Cội nguồn của vạn vật(Phật Tánh...) chỉ là một thể thanh tịnh và rỗng lặng thôi, "đừng khởi niệm nữa, thì thể hội được".

Lời tâm truyền số 1356

Để buông bỏ được những vướng mắc, phiền não trong đời sống, thì con phải hàm dưỡng nội tâm cho tốt, tạo được công đức lành..., khi năng lượng, phước đức... của mình lớn mạnh, tự nhiên sẽ buông bỏ được..., để phước cạn quá rồi, thì làm gì cũng khó khăn, trướng ngại,...

Lời tâm truyền số 1357

Nếu con cảm thấy có cái gì đó trong tâm của con, làm con bất an và khó chịu, đó là cái nhân bất thiện hoặc oan trái... nào đó trong tiềm thức... mà con chưa nhận rõ biết, hãy xám hối và làm công đức thật nhiều... rồi hồi hướng đến chỗ đó, lâu dần con sẽ hóa giải được điều đó và trở nên bình an trở lại.

Lời tâm truyền số 1358

Khi cận tử nghiệp đến, thì ai cũng thấy được những oan trái và cả thiện nghiệp... của chính mình hiện lên rõ ràng, vì vậy hãy quay đầu cho sớm, tích đức hành thiện, trở về an trú tự tâm,... .

Lời tâm truyền số 1359

Khi con vật bị giết, thì đó là kiếp nạn của nó đúng không ạ?

Khi một con vật bị giết, con không nên cho rằng, đó là kiếp nạn của nó để mình cảm thấy nhẹ nhàng mà giết nó được, đó là mình đang tìm lí do. Mình không thể chắc chắn rằng, cái chết đó là do nghiệp của nó, hay là do mình cố ý...100% được, do vậy, tốt nhất là không giết để tránh tội sát sinh,... .

Lời tâm truyền số 1360

Ai cũng có thật nhiều khó khăn, nỗi khổ, niềm đau... cả, chỉ là mỗi người mỗi khác, ít ai được êm ả, nên con hãy bản lĩnh như một chú voi rừng, hiên ngang, chậm rãi, uy phong... mà thẳng bước trước cuộc đời đầy bão giông nhé.

Lời tâm truyền số 1361

Con bị bế nợ quá, phải làm sao?

Con phải biết cái phước của mình ngang đâu mà sống, đừng hưởng thụ quá đà..., thành ra làm mọi thứ đổ bể, ngoài tầm kiểm soát của con,..., "từ giờ" hãy biết sống "kiệm phước" con nhé.

Lời tâm truyền số 1362

Chúng sinh là bình đẳng, ai cũng có Phật tánh, cho dù ở cõi nào, dù địa ngục cũng có thể vãng sang, chỉ cần con hiểu thông lý tánh(đủ tín), phát tâm cầu vãng sanh(đủ nguyện),... . Phật, Bồ Tát... đều có ở mọi cõi giới, trời, người, súc sinh, địa ngục, và cũng ở khắp hư không các pháp giới,... đều có thể lắng nghe và chấp thuận chí nguyện đó của con.

Lời tâm truyền số 1363

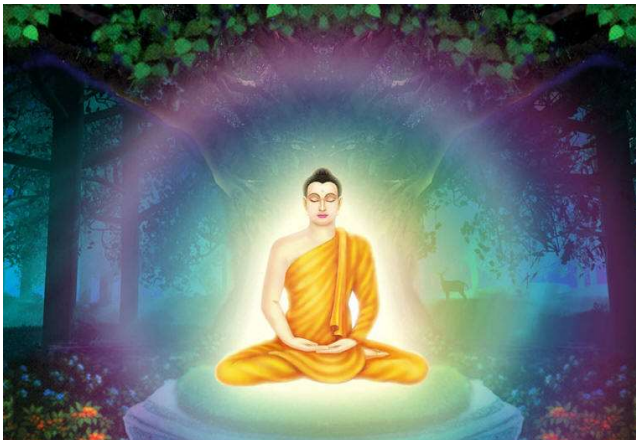
Con hãy xả bỏ tất cả tri thức(sở tri trưởng) của con đi, để tâm thanh tịnh, rỗng lặng... và bắt đầu thực hành giáo pháp của Đức Thế Tôn, chỉ khi nào con thực sự đặt chân xuống đất và bước đi, thì Phật Pháp mới thấm vào người con được.

Lời tâm truyền số 1364

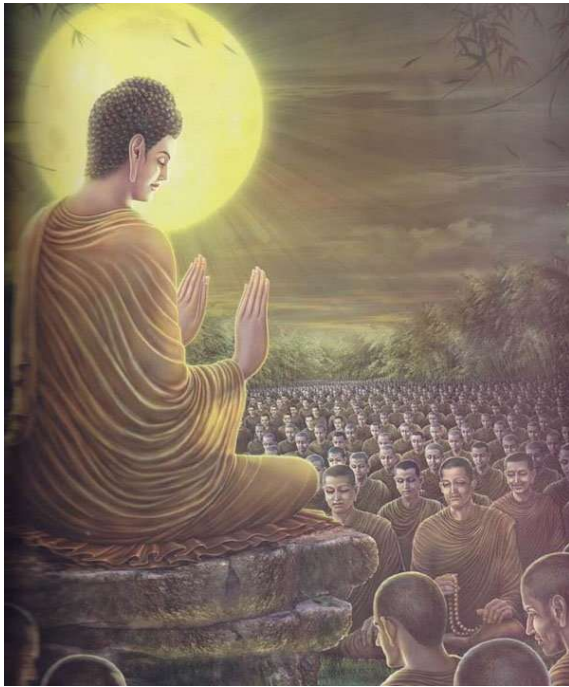
Thân tướng, số mệnh thay đổi được không?

Thân tướng của con cũng có thể thay đổi được, và sự thật là nó luôn thay đổi trong từng sắc na. Số mệnh của con là do con quyết định, đức nhân thắng số, chứ số phận không phải là thứ cố định. Tướng..., chỉ là biểu hiện của quá khứ, còn hiện tại và tương lai... là do con bây giờ, có chịu sửa đổi hay không?

Lời tâm truyền số 1365

Tâm thanh tịnh, chỉ là tâm đang được thanh tịnh, chẳng có khái niệm gì vào đó nữa cả, con hãy buông xả hết thảy khỏi tâm động niệm đi, thì tự là tâm thanh tịnh nơi con.

Lời tâm truyền số 1366

Con người sinh ra, chịu sinh lão bệnh tử, rồi luân hồi cứ thế xoay chuyển tới vô lượng, đó chính là sự sinh diệt vô thường. Thế nên, Phật mới thức tỉnh chúng ta việc đó, sinh tử mãi không chán sao? chán thì tu đi, tu mà giải thoát.

Lời tâm truyền số 1367

Làm sao để người xung quanh con tin Phật pháp?

Để Phật Pháp đi vào đời sống thực tế, thì con phải sống làm sao, người khác nhìn vào con mà họ nhận ra: Ồ, anh chàng này theo Phật là thật sự tốt, và thật sự có ích cho mọi người thật, thế là con thành công rồi. Đó là thân giáo, nó cao hơn một bậc so với ngôn giáo của con.

Lời tâm truyền số 1368

Vạn pháp quy về tâm thanh tịnh, ngay nơi tâm thanh tịnh thì làm gì có pháp?, một pháp còn không có thì vạn pháp ở đâu?. Tâm chính là pháp, pháp chính là tâm, có tâm thì có pháp, không tâm thì không pháp. Con đừng khởi niệm thì Chân Tâm Phật Tánh Thanh Tịnh hiện bày.

Lời tâm truyền số 1369

Phật Pháp không phải thiện, không phải ác..., thiện ác... là của 3 cõi 6 đường. Phật Pháp thực sự là sự liễu thoát sinh tử luân hồi, không thiện cũng không ác, không chánh cũng không tà,..., con hãy sống ngay nơi Tự Tánh Bồ Đề Thanh Tịnh... thì tự có diệu lực hoàn thành mọi thứ mà chẳng dính mắc,... .

Lời tâm truyền số 1370

Con chịu nhiều thiệt thòi quá!

Con à, chịu thiệt là phúc, không phải họa,..., bởi chịu thiệt thì được giải nghiệp, nghiệp giải hết rồi thì trời quang mây tạnh, phúc báo của con sẽ hiện tiền, đừng lo lắng.

Lời tâm truyền số 1371

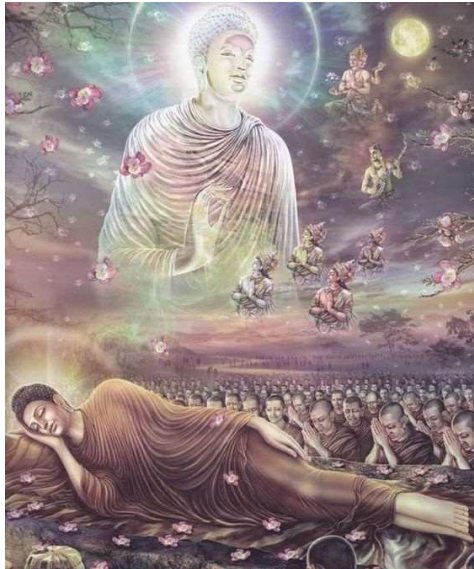
Con bận bề công việc, không có thời gian để tu?.

Các Quý Thầy trong chùa... còn bận bề hơn cả con, họ dậy từ 3h sáng và kết thúc vào 9h tối, như vậy cả một đời, nhưng họ không hề bất an, bởi họ sống và tu với một bản tâm không dính mắc. Con cũng hãy tập sống với tâm không dính mắc, đồng thời nâng cao trí tuệ và phước đức, tu sửa bản thân..., thì tâm con sẽ dần được an tịnh nhé.

Lời tâm truyền số 1372

Buông chỉ là buông, không cần làm gì hết. Nghe và đọc phải thành tâm, cung kính, khiêm hạ lại, thì sẽ tiếp nhận và lĩnh hội được. Độ hết thấy chúng sinh, nghĩa là độ hết tâm phiền não trong tâm con, hết thấy chuyển thành Bồ Đề là nghĩa rất ráo, còn chúng sinh bên ngoài thì chỉ cần tùy duyên.

Lời tâm truyền số 1373

Đức, chính là một trường năng lượng, đức của con lớn nghĩa là trường năng lượng của con lớn, tự nó sẽ có một uy đức tỏa ra trong gia đình và cộng đồng xã hội của con. Hơn nữa, "đức lớn quý thần kinh", năng lượng của họ thấp, họ cũng không dám động chạm gì tới con được, những thứ xấu ác... của thế gian cũng tự động tránh né con ra, bởi vậy, con hãy giữ gìn và bồi đắp cho cái đức của mình.

Lời tâm truyền số 1374

Con đừng vội trách Phật và người tu hành theo Phật rồi bỏ gia đình là sai, bởi thành Phật rồi, sau đó quay lại độ vô số chúng sinh, trong đó có cả gia đình mình đều được thành tựu, đó có phải là đại hiếu chăng?.

Lời tâm truyền số 1375

Con thấy mình dở quá, tệ quá ạ?

*Con đừng lo lắng về công phu tu tập của con còn dở tệ..., chỉ cần con có sự thành kính, chân thật tu học thôi, còn mọi thứ khác thì cứ từ từ khắc phục, **con đừng tự trách và lo lắng nhé**. Phật khi chưa thành tựu thì cũng có lúc ngây ngô, ngốc nghếch... ý mà.*

Lời tâm truyền số 1376

Thấy biết qua lục căn... dễ rơi vào sinh diệt, dễ mang tâm phân biệt, chấp trước, vọng tưởng..., con hãy "nén nó đi, cho nó mất hút(coi như không có lục căn...)" thì con mới chạm tới cái thấy biết chân thật của tự tánh. Thấy biết thanh tịnh, vô niệm, mới là sự thấy biết của Phật Tánh nơi con.

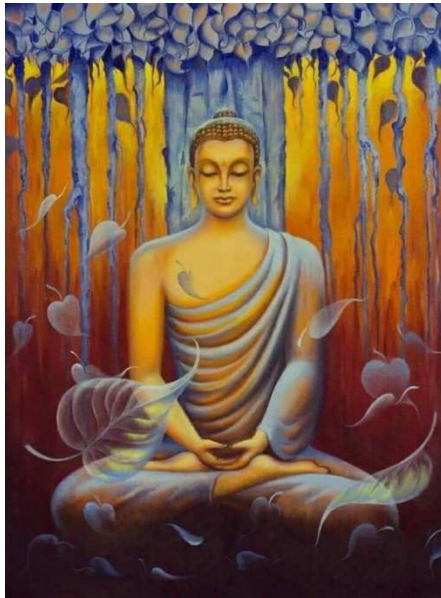
Lời tâm truyền số 1377

Bát Chánh Đạo là con đường đi đến sự giác ngộ và giải thoát, lộ trình ấy được Đức Phật vạch ra cho chúng sinh tu học, cho nên, ý nghĩa của nó, chỉ đơn giản là đưa đến sự giác ngộ và giải thoát.

Lời tâm truyền số 1378

Khi tâm tịnh thì trí sáng, trí có 2 loại là trí tuệ hiểu biết và trí tuệ sáng biết thanh tịnh. Trí tuệ thì có thể học mà có, nhưng trí huệ thì tu rèn mới có. Không khởi tâm động niệm chính là tịnh, không bị cảnh tượng làm khởi tâm động niệm, thì chính là tịnh rồi.

Lời tâm truyền số 1379

Thanh tịnh, là một thể tâm vắng lặng, rỗng rang, sáng tỏ, không tạp niệm,... . Tâm ấy không dính bụi bấn, không nhiễm ô phiền não, bởi thế, nó là tâm giải thoát của bậc giác ngộ, sống với nhân giải thoát thì sẽ có quả giải thoát(tức thành Phật).

Lời tâm truyền số 1380

Tự Tánh, là cái bản lai diện mục nơi mỗi chúng sinh vạn vật(cũng gọi là Phật Tánh, hay Pháp Tánh). Tánh Biết, Tánh Thấy, Tánh Giác... là bản tính sẵn có của Tự Tánh ấy(nó không phải bản ngã), cho nên, sống với nó thì dần vô ngã và giải thoát. Những bản tính ấy cũng được gọi là linh tánh. Linh Tánh chính là sự thanh tịnh không nhiễm ô như Tâm Bồ Tát vậy, nhưng khi nó bị nhiễm ô, phiền não, khởi niệm..., thì linh tánh ấy gọi là linh hồn, tâm hồn, thần thức..., nó do chính mình "khởi tâm động niệm" mà ra, chứ không ai tạo ra cả.

Lời tâm truyền số 1381

Nhân Quả, là một sự vận hành ở bên trong, khi xuất hiện tâm ý, sự vật và hiện tượng..., và nó cũng xuất phát từ chính mình chứ không ai khác. Nhân quả của người khác không giống với nhân quả của mình, và ngược lại (tạo nhân gì thì tự thọ quả nấy, hay tội ai nấy mang, nghiệp ai nấy trả,...).

Lời tâm truyền số 1382

Vô lượng trí, vô lượng bi, vô lượng quang... vốn không phải của riêng một vị Phật nào đó, mà nó là của chung cho tất cả chúng sinh, vạn vật, vũ trụ,..., chỉ cần giác ngộ thì mọi thứ vô lượng kia tự hiện tiền, bản ngã dần tan đi nhờ tu tập, thì càng tiếp cận được sự vô lượng ấy... .

Nguồn năng lượng vô lượng quang... sẵn có đó, giống như Phật khi giác ngộ bất cứ lúc nào, chỗ nào... thì hào quang tự phát ra nơi bản thể, bản thể ấy cũng không phải là của riêng ngài, mà là cũng của chung cho tất cả, ...

Lời tâm truyền số 1383

Tứ niệm xứ, tóm lược là "Quán thân bất tịnh, quán thọ thì khổ, quán tâm vô thường, quán pháp vô nga". Nhưng ta trực chỉ Chân Tâm ở trong đó, để con sống thẳng được nơi tâm tánh của chính con nhé.

Đó là: "Tỉnh Giác trên thân, Tỉnh Giác trên các cảm thọ, Tỉnh Giác trên các ý niệm, và Tỉnh Giác trên các hình tướng,...". Tâm tỉnh giác, thấy biết thanh tịnh... ấy, chính là chân tâm của quý vị, ngay đó là chỗ giải thoát, là chỗ hạ thủ công phu.

Lời tâm truyền số 1384

Ta vô tướng mà nhận ra ta, ta vô ngôn mà hiểu được ta, ta vô thanh mà nghe được ta, ta vô ngã mà biết được ta,..., thì vị đó có trí huệ sánh bằng ta.

Lời tâm truyền số 1385

Chân lí?, có chân lí của thế gian, và chân lí của xuất thế gian,..., **chân lí của thế gian là pháp nói đến sự vô thường**, nhưng lại hàm chứa tình cảm thế gian, khiến cho mọi người... biết yêu thương, đùm bọc, giúp đỡ... lẫn nhau. Chân lí của xuất thế gian, là **pháp để nói đến lí tánh, bản thể...**, nó không có tướng trạng, không có khái niệm, không có sự vướng mắc,..., thanh tịnh, vô vi, vô dục, vô niệm,..., thường vắng lặng, tỉnh sáng...

Lời tâm truyền số 1386

Nếu không có giới, thì không làm ra người tu hành được, có tu hành mà không có giới thì cũng không thành tựu được. Do vậy, buộc phải giữ giới, lấy giới làm thầy như lời Phật dạy. Tuy nhiên, không cứng nhắc vào giới, mà sanh tâm chê bai người khác, rằng tôi giữ giới hơn anh, nên anh còn kém cõi,..., đó là giới cấm thủ. Vì giới, mà trong một số hoàn cảnh đặc biệt mà không cứu người, giúp người được tốt hơn, đó là giới cấm thủ. Tâm trí nhất nhất ở nơi giáo điều, mà quên mất rằng "phải chánh niệm", sống với "tâm thanh tịnh"... , đó chính là giới cấm thủ,... . Và phải hiểu được rằng, "không phải giới tạo ra người tu, mà giới là một đức tính của Tự Tánh, là Bản Tánh vốn thiện,...", xoay lại bản tánh thì vô

lượng giới đức hiện tiền, có sẵn mà chẳng cần phải giữ mới có.

Lời tâm truyền số 1387

Cái tướng nó rất mạnh, "vạn vật đều từ tâm tướng mà được sanh ra", nó có thể biến hiện ra tất cả mọi thứ, mọi cảnh giới..., nhưng sự chấm dứt tâm tướng, cũng chính là chìa khóa cho sự giác ngộ và giải thoát. Ngay nơi tâm thanh tịnh mà sống, là sức mạnh chiếu phá tâm tướng ấy. Muôn pháp từ tâm mà sanh, thì cũng từ tâm mà diệt,... .

Lời tâm truyền số 1388

Con biết chánh niệm, mà sao cũng dễ bị phiền não lôi kéo?

"**Năng lực chánh niệm**" của con yếu quá, thì không đủ để chiến thắng tâm tưởng, nghiệp lực... của chính con. Năng lực chánh niệm ấy, "**cần phải được tích lũy**", chừng nào "**đủ lớn**", thì nó sẽ chiến thắng tâm tưởng, nghiệp lực,... của con thôi, vọng tưởng sẽ dần ít lại, ít chi phối... con hơn. Nếu là chánh niệm trong từng giây, từng sắc na..., thì vị đó không phải người bình thường nữa rồi.

Lời tâm truyền số 1389

Đã là một phật tử chân chính, thì phải hiểu được giáo lí của Phật và hành theo, những cái khác không cần thiết phải quan tâm... thì đừng quan tâm. **Biết nhiều mà phiền não chi bằng biết ít, biết ít vẫn động tâm chi bằng không biết gì.** Nhà Phật lấy tâm làm gốc để tu hành, tâm ấy là chân tâm thanh tịnh, sống với chân tâm thì sẽ dần đạt đến giác ngộ, thân thể cũng trở nên nhẹ nhàng, thậm chí là khinh an..., nhẹ như một cơn gió... vậy, bản thân đạo Phật đã hàm chứa hết mọi hỷ lạc của thế gian, nên không cần thiết nếm những hương vị khác,...

Lời tâm truyền số 1390

Trong tâm ta, "Phật chính là Chúa, Chúa cũng chính là Phật". Nếu các ngài còn tâm phân biệt..., thì các ngài so với hạng phàm phu đâu có khác gì?. Trong tâm các ngài, chúng sinh là bình đẳng, đều được yêu thương, chứ không từ bỏ một ai, dù là tội lỗi đến đâu. Rửa tội, hay sám hối, đều cùng một ý nghĩa, là quay về hướng thiện lành, thì đều sẽ nhìn thấy Phật, thấy Chúa đang ngồi cùng với nhau và chờ con trở về. Giáo lí của họ khác nhau, bởi căn cơ chúng sinh khác nhau thôi. Phật Thích và Đức Chúa..., tuy khác nhau cái tên mà cùng một ý nghĩa (Chúa tạo ra tất cả, cũng chẳng khác vạn vật từ tâm tưởng sanh), ta mong con sẽ thấu tột đạo lí mà ta vừa nói.

Lời tâm truyền số 1391

Đức Thế Tôn đã khẳng định: "ta là Phật đã thành, các ông là Phật sẽ thành". Bởi hết thầy đều có Phật tánh, nên thành Phật là chuyện đương nhiên, chỉ là "ai sạch nghiệp, sạch lậu... trước thì thành trước".

Con hãy nhìn rõ một hồ nước, bên trên là sóng mạnh, dần xuống dày thì nước giương như đứng im. Ở đáy bất động ấy, giống như cõi Phật vậy, khởi tâm lên thì liền thành sóng nước mà trôi nổi sinh tử. Chừng nào hết sóng nước? thì hãy hỏi chừng nào gió ngừng thổi?. Tức là con chỉ cần giác ngộ(không khởi tâm động niệm...) thì hết thầy đều vô ngại tự tại, dù

ở đá, hay ở bề mặt hồ (tức ở cõi Phật, niết bàn... cũng ở ngay luân hồi sanh tử).

Còn chúng sinh vạn vật... đã tồn tại từ vô thủy vô chung về quá khứ..., và sẽ còn tới vô thủy vô chung về tương lai... nữa. Điều đó cũng chỉ là tướng sóng nước ở bên ngoài của hết thảy, còn **bên trong** riêng mình thì tâm đã giải thoát, là niết bàn, là tầng nước đá bất động hay chưa? Đó mới là điều quan trọng với con hơn.

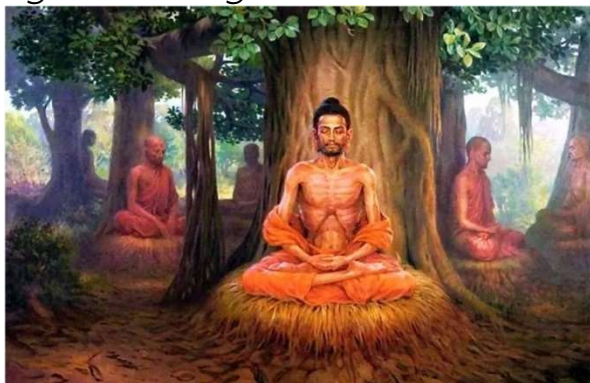
Lời tâm truyền số 1392

Niệm đầu tiên của con khởi lên, đó là một niệm, rồi sanh ra cái niệm kia nói niệm đầu là niệm thì chính nó là một niệm nữa. Khi con thấy rõ hai niệm này, thì cái gì đang thấy biết nó khởi lên đó? Chính là tánh biết của con đó. Và thói quen tư duy phản biện, suy diễn... ấy của con nên dừng lại ngay, để sống trong chánh niệm tỉnh giác, nếu cứ dùng tư duy ấy, thì tâm không có chánh niệm nữa, không phải là tánh thấy biết như thật nữa (đang vọng thì không phải là đang giác, đang giác thì không phải là đang vọng), vì vậy mà uổng đi sự công phu của con.

Lời tâm truyền số 1393

Ngay lúc còn sống, con cũng có thể là đã giải thoát rồi mà, **quan trọng là tu được thế chưa thôi**. Phật ngày xưa cũng đã giải thoát, mà vẫn trong thân tứ đại... đó thôi. Trái đất, vũ trụ... là tứ đại đất, nước, gió, lửa... tạo thành, nó do sự dao động của ý niệm của chính mình và hết thảy chúng sinh khác... mà biến hiện ra, và Phật Tánh "**bị nhốt**" ở trong cái tứ đại đó, chừng nào chánh niệm lại..., thì dần thoát khỏi tứ đại... đó(tức thoát khỏi tam giới(tam giới..., cũng là tứ đại...)).

Lời tâm truyền số 1394

Yêu thương thì cũng tốt đó, là nhân văn mà, nhưng yêu thương đó, đã đưa con đến việc giải thoát chưa? Thì chưa chắc. Cứ mãi sinh tử cũng khổ mà, rồi chịu chung với nhau bao nhiêu là nghiệp trướng, bởi đâu phải ai cũng giác ngộ để xây dựng cõi ta bà này thành tịnh độ được?. Chi bằng, con hãy hướng một trí cao hơn, hướng tới sự đại từ đại bi đại trí đại giác... mà dần trở nên giải thoát ngay từ lúc này?, đó là trí hướng của 3 đời Chư Phật, chư Bồ Tát... con à.

Lời tâm truyền số 1395

Hôn trầm..., là một loại phiền não do "thiếu năng lượng chánh niệm" gây ra, nếu năng lượng chánh niệm mạnh, thì hôn trầm... không còn. Còn hiểu nhiều pháp hay không, không liên quan đến hôn trầm..., thậm chí **không biết gì cũng có thể chánh niệm được**, biết nhiều quá đôi khi còn làm cản trở việc sống trong chánh niệm, vì suốt ngày chỉ nghĩ tới pháp sinh diệt. Con tìm ra chìa khóa rồi nhé, hãy chánh niệm ngay trong lúc bình thường, đi đứng nằm ngồi... (**đều tỉnh giác trên các ý niệm...**), chứ đừng đợi đến lúc công phu mới làm, còn lại thì bông lung, phóng dật,...

Lời tâm truyền số 1396

Vạn vật là Đại Đồng, luôn ở trong nhau và tiếp nối chuyển hóa trong nhau, chứ không song song với nhau..., đạo và đời cũng như thế. Còn buông bỏ ý niệm, thì ý niệm sẽ hóa hư không(vạn pháp về không)... thôi, chứ không phải tất cả đều hóa hư không?,... . Cái không thể hóa không được, là Tự Tính, Bản Thể... trong vạn pháp ấy, tướng không thì thật, nhưng dụng thì vô lượng vô biên, châu biến pháp giới(chân không diệu hữu),... .

Lời tâm truyền số 1397

Cuộc sống thì vô thường, nhưng nếu hiểu thấu cái thường còn bên trong cái vô thường kia, thì tự nhiên thấy cuộc sống sẽ vô cùng nhẹ nhõm. Cái thường(vĩnh hằng, bất sinh bất diệt...) kia, chính là Tự Tính, Bản Thể của chúng sinh vạn vật đó. Trở về với tự tánh, sẽ cảm nhận được tính vô lượng của nó, là vô lượng trí, vô lượng bi, vô lượng quang, vô lượng thọ, vô lượng đức năng, vô lượng giác,..., chứ không phải vô lượng thời gian, không gian đâu nhé, thời gian không gian chỉ là giả thôi, không thật. Vượt thoát sinh diệt, vượt thoát thời không, vượt thoát hết thảy tất cả ý niệm... thì sẽ trở về tính hư vô, thanh tịnh của tự tánh nơi chính con. Và cuộc sống của con khi đó, chính là niết bàn, là giải thoát rồi đó.

Lời tâm truyền số 1398

Ngồi thiền, niệm phật, chú... có sanh công đức không?

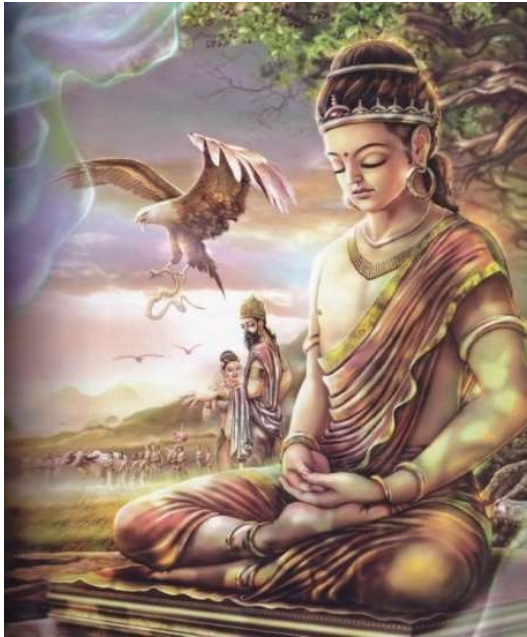
Nếu con là người đã tỏ tánh, thì con làm bất kì việc gì cũng sanh công đức cả, thậm chí là đi bộ, nhổ cỏ... cũng sanh được, vì sao? **"bởi bất cứ đâu con cũng trong chánh niệm tỉnh giác"**, công đức mới sanh khởi. Con chưa tỏ tánh, thì lúc chánh niệm, lúc thì không chánh niệm mà rơi vào vọng niệm(chánh niệm khi đó, là **"chánh niệm của ý thức"**, chứ không phải **"chánh niệm hằng chánh niệm của bản tánh"**). Và cho dù ngồi thiền, niệm phật, chú... lâu đến vô lượng, cũng chỉ là làm lắng cái tâm của mình lại thôi(định), không sinh công đức nào cả. Chỉ duy nhất là tâm của con hành Ba La Mật, đã phát khởi Bồ Đề Tâm mà tu hành, thì sẽ có len

*lời 1 chút công đức ở trong đó, và có thể
hồi hướng được 1 chút ấy.*

Lời tâm truyền số 1399

Tánh, đương nhiên là thường còn (không chấp khái niệm thường còn), nhưng nếu hiểu tột lý tánh, con sẽ thấy, ngay cả tướng cũng là thường còn, gọi là "pháp tánh và pháp tướng, đều là bất sanh bất diệt".

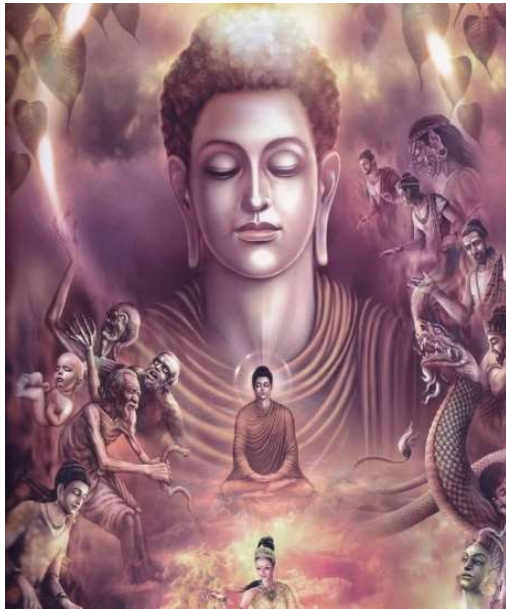

Lời tâm truyền số 1400

Tâm không dừng trụ,
Tâm không sở đắc,
Tâm không sanh niệm,

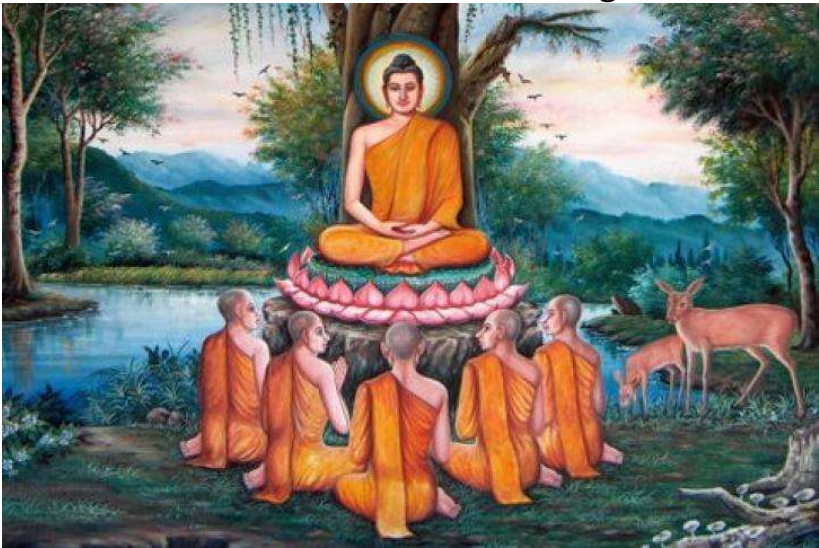
...

Tâm thường giác tỉnh,
Tâm thường vắng lặng,
Tâm thường an định.

Lời tâm truyền số 1401

Cực lạc là "thường tịch quang tịnh độ", nó chính là "nhất chân pháp giới", cho nên có "vô lượng quang"... bảo bọc, chúng sinh vãng sanh tới đây, đều sẽ **chứng quả vị bất thoái** cho đến khi thành Phật, muốn vào trong lục đạo để gáo hóa, thì chỉ cần có **nguyện** là ra vào tự tại, ý niệm về sanh tử luân hồi không còn nữa.

Lời tâm truyền số 1402

Vì sao đại thừa có nhiều tượng Phật, Bồ Tát, Hộ Pháp... thế ạ?

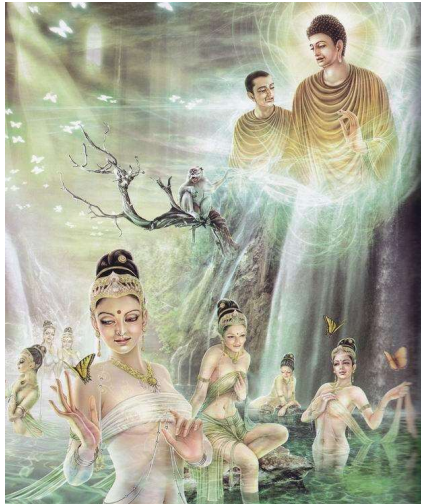
Câu này là một bí mật của nhà thiền,...
. Có những vị đạt thiền rất sâu, và có thể thâm nhập vào các cõi trời tương ứng với năng lực định (nếu họ muốn), có thể thấy được các vị Phật, Bồ Tát... đang ở đó giáo hóa, rồi họ xuất định, quay lại nhân gian vẽ tượng, điêu khắc... lại, nhờ đó mà chúng sinh được biết trước một số điều ở sâu trong thực tại, hay tương lai,...

Lời tâm truyền số 1403

Ai dẫn con đi luân hồi ạ?

Nghiệp, bản thân nó chính là sự tái sinh đó, khởi tâm thiện ác cho đến hành vi thiện ác, đó là những chủng tử của nghiệp, ai tạo tác thì tự đi thọ nhận quả. Chứ không ai khác dẫn con đi luân hồi cả, mà hiểu đúng, là chính ý niệm của con dẫn. Tâm thanh tịnh, thì không cái gì dẫn được mình hết. Tâm tạp niệm, phiền não... thì chính là nó dẫn.

Lời tâm truyền số 1404

Tại sao có vị đạt đạo lại nói không có luân hồi gì cả?

Linh hồn, tâm hồn, thần thức..., nói là không có cũng đúng, nhưng Linh Tánh thì có, 3 thứ đó là một thôi, khi tâm tánh được thanh tịnh thì là linh tánh, tâm tánh bị phiền não thì thành linh hồn, tâm hồn, thần thức..., còn vị nào thoát được mọi phiền não rồi, thì không còn thấy phiền não nữa, chỉ còn một thể sáng biết thanh tịnh vô niệm..., thì nói chỉ còn tâm phật, không còn lục đạo luân hồi... thì cũng là đúng thôi, không có gì sai cả..., con mình bạch nhé.

Lời tâm truyền số 1405

Ta là ai?

Người bình thường thì cho rằng, ta là của cải, vật chất, danh vọng, uy quyền, cho đến nhận thức, tư tưởng... này là ta và của ta.

Còn người giác ngộ thì không còn thấy những thứ kia là ta nữa, đó đều là sự vô thường sinh diệt..., chỉ tồn tại ngắn ngủi, không vĩnh hằng. Phật, bồ tát... thì họ thấy cái ta chân thật (chân ngã) là "chân tâm, tự tánh" nơi chính họ, vốn bất sanh bất diệt. Ta ấy, chẳng phải là ta của bản ngã, nó hằng thanh tịnh và vắng lặng, không chứa gì trong đó cả, 1 ý niệm cũng không có,...

Lời tâm truyền số 1406

Phẩm hạ hạ gặp ai khai thị ạ?

Phẩm hạ hạ... thì gặp bậc thiên tri thức có thể khuyến phát khởi được "Bồ Đề Tâm", và phát khởi được "tín và nguyện" sanh về cực lạc,..., "nghe theo" và "nhất tâm niệm phật" thì được vãng sanh. Có 3 bậc 9 phẩm... vãng sanh, phẩm hạ hạ mất "12 đại kiếp" hoa sen mới nở, các phẩm khác nhau thời gian sen nở, nhưng quan trọng con phải hiểu vì sao các phẩm lại khác nhau để rèn luyện được tốt hơn. Đó là vì "nghiệp, trí tuệ, và công đức khi còn sống tạo được" là khác nhau.

Lời tâm truyền số 1407

Khi một ngọn lửa đang cháy rất mạnh, thì 1 sợi bông có thể bay vào giữa ngọn lửa đó và đứng im được chăng?. Nó còn khôn thể tới gần nổi đã bị cháy thành tro rồi. Cũng như thế, "một niệm giác cũng đủ làm tiêu muôn ức vọng niệm"(như tịnh độ có câu: 1 câu niệm phật tiêu muôn ức nghiệp tội), huống hồ là "năng lượng chánh niệm tích lũy thật nhiều". Dẫu muôn vọng tưởng, ví như muôn sợi bông kia có nhiều đến đâu đi nữa, mà tới gần "1 năng lượng chánh niệm lớn" thì cũng "tiêu biến hết", mà chính con còn chưa kịp nhận ra, nó là loại vọng tưởng nào, thậm chí còn không biết đến sự tồn tại của nó... . Vì vậy, mà Tâm Phật, Bồ Tát... thường được thanh tịnh là vì vậy.

Lời tâm truyền số 1408

Ta nhận ra, ta và con, ta và hết thầy chúng sinh, vạn vật... đều có những sợi dây kết nối khăng khít với nhau, vì vậy, mà ta chẳng thể tạo 3 nghiệp (thân, khẩu, ý...) với ai... được nữa, bởi ta thấy rằng, hại bên ngoài thì cũng chính là hại chính mình rồi vậy(vạn vật vốn cùng pháp thân huệ mạng mà),... .

Lời tâm truyền số 1409

Bổn đức của tự tánh, là từ, bi, hỷ, xả...
. Tự nó là thế rồi, chứ không phải "chấp niệm" mà hình thành. "Khởi tâm" từ, bi, hỷ, xả... lên, là đã rời xa sự thật về nó một bậc rồi, sau đó suy niệm, diễn giải ra..., thì lại hạ xuống một bậc nữa,..., cuối cùng là rơi vào thiện ác của sinh diệt,... . Nếu con có thể xả bỏ hết thảy các tâm niệm ấy, con mới trở về được với sự thật của chân lý tối thượng.

Lời tâm truyền số 1410

Làm sao để buông được ạ?

Để buông? Thì không làm gì cả. Có làm gì, thì ngay đó là dính mắc rồi. Bản tánh vốn trong sạch..., không có gì dính mắc để phải buông đi cả, xoay lại nơi tâm thì liền thành tựu, liền viên mãn.

Lời tâm truyền số 1411

Thế nào là thiện ác ạ?

Nhất niệm sanh thiện. Nhất niệm sanh ác... .

Quay lại bản tâm. Thiện ác... chẳng còn.

Lời tâm truyền số 1412

Thế nào mới là hạnh phúc ạ?

Hạnh phúc, thì tùy vào "hệ quy chiếu" của nhận thức và trí tuệ ở mỗi người mà phân định ra, mỗi người lại cảm nhận về sự hạnh phúc về cuộc sống, về đạo là khác nhau. Người thì cho là có một tổ ấm... là hạnh phúc, luôn được khỏe mạnh... là hạnh phúc, có được danh tiếng... là hạnh phúc,..., nếu họ không biết đạo, thì nhiều đó thôi là hết rồi. Còn đối với người giác ngộ, với Phật, Bồ Tát, Alahan..., cũng có sự khác biệt, như Alahan thì hạnh phúc trong niết bàn hữu dư..., Bồ Tát thì hạnh phúc khi làm tròn các hạnh nguyện..., Phật thì hạnh phúc trong niết bàn vô dư(sự thực tại, tỉnh thức...),... . Và người học đạo, thì nên lấy

*Phật mà làm tiêu chuẩn tối thượng, đó
thật sự là hạnh phúc.*

Lời tâm truyền số 1413

Sự thật về bản thân là gì ạ?

Sự thật về bản thân, cũng là sự thật của hết thầy chúng sinh vạn vật..., thì nó mới là sự thật tối hậu. Điểm cuối cùng có thể chạm đến, là Phật Tánh(bản thể) nơi mỗi chúng sinh, vạn vật ấy. Cho nên, tìm về lại sự thật của chính con, không việc gì khác là nhận ra bản tánh của con. Và Phật chỉ ra con đường tìm về đó, là thực tập theo "bát chánh đạo"... mà ngài đã chỉ ra, từ đó đưa đến sự "kiến tánh, giác ngộ, và giải thoát".

Lời tâm truyền số 1414

Giác ngộ, là nhận biết được thực tại(thấy được niết bàn vốn ở khắp mọi nơi khi tâm đang tỉnh thức, giác sáng, thấy biết như thật,...), là tỉnh thức trên từng ý niệm và hành vi của chính mình,... .

Lời tâm truyền số 1415

Niết bàn, là sống được với tâm giác ngộ, tỉnh thức ấy, không để cho các duyên bên ngoài cũng như phiền não ở trong tâm chi phối, điều khiển, và dẫn dắt mình theo nghiệp..., và tiếp nối sự luân hồi của chính mình.

Lời tâm truyền số 1416

Người đã giác ngộ, người kiến tánh..., họ chính là người **thấy được niết bàn**, họ sống nơi tâm tánh thì các nghiệp, các phiền não tiêu tan, và trở về niết bàn thực sự, không còn nghiệp, không còn phiền não,...

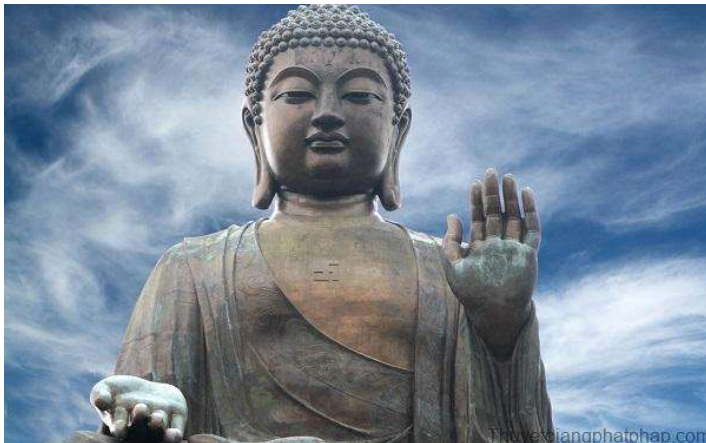
Lời tâm truyền số 1417

Núi Tu Di, thực ra là Chân Tâm, Tự Tánh mà Phật... ẩn dụ. Cho dù cũng cha mẹ đi quang núi tu di đến vô lượng kiếp cũng không đền đáp được, nghĩa là người tu hành không nhận ra núi Tu Di (tức nhận ra Phật Tánh của chính mình, cứ luẩn quẩn ở bên ngoài) thì tu tới vô lượng cũng không thể thành tựu, mà không thành tựu đạo nghiệp thì không thể trả ơn cha mẹ... 1 cách đúng nghĩa và viên mãn.

Về mặt khoa học, núi Tu Di chính là "lỗ đen" của vũ trụ, nơi đó không có vật chất, không có thời gian và không gian, ngay cả ánh sáng cũng bị biến mất nếu đi vào (như hay nói về Tự Tánh vốn không 1 vật),... .

Lời tâm truyền số 1418

Để có được sự dung cảm yêu thương mọi người, mọi loài,..., thì nhất định tâm lượng phải ngang bằng với Phật, Bồ Tát..., là "tâm bao thái hư, lượng châu sa giới", khi đó, tình thương tới hết thấy chúng sinh đều rất trong sáng, rộng lớn, thánh thiện, và giàu lòng từ bi,..., tấm lòng ấy, là chấn động khắp tam thiên đại thiên thế giới..., chứ không chỉ trong phạm vi cõi ta bà này.

Lời tâm truyền số 1419

Chữ vạn ở trên ngực Phật A Di Đà?

Chữ vạn này, không phải chỉ số lượng 1 vạn, mà là chữ tượng hình, Phật... dùng biểu trưng cho "sự vô lượng", là vô lượng giác, vô lượng thọ, vô lượng trí, vô lượng bi, vô lượng quang,... . Nó có hình xoắn, giống với cấu tạo chung của hết thủy vạn vật, vỏ ốc, xoáy tóc, hình cơn bão, cho đến thiên hà, vũ trụ... đều giống hình chữ vạn này, cho nên, nó cũng biểu trưng cho "sự khởi nguồn, bắt đầu..." .

Bên ngoài chữ vạn giống 4 cánh quạt... luôn luôn chuyển động, giống như sự vận hành của vũ trụ vạn vật, cũng như tâm thức, phiền não... của chúng sinh, nhưng ở chính giữa lại "đứng im bất động", đại diện cho "Phật Tánh, Bản Thể" của chúng sinh, vạn vật... luôn luôn thanh tịnh, vắng

lặng, bất động,..., đó là thứ mà Phật, Bồ Tát... muốn chỉ cho chúng sinh thấu hiểu, giác ngộ..., "xoay lại bên trong" thì rời xa được những thứ động loạn, vướng mắc, sinh tử... mà giải thoát.

Lời tâm truyền số 1420

Phật, Bồ Tát... có bị dính mắc vào nhân quả không?

Phật, Bồ Tát... đối với nhân quả, họ thấu rõ nhân quả, không làm nhân quả, chỉ thế thôi.

Lời tâm truyền số 1421

Ta không có thầy, bởi tất cả đều là thầy của ta. Ta không có bạn, bởi tất cả đều là bạn của ta. Ta không ghét ai, không phỉ báng ai, không cự nự ai, không chê trách ai, không phản đối ai... dù 1 câu nói,..., bởi ai, ta cũng yêu thương họ như yêu chính thân thể và tâm trí của ta vậy.

Lời tâm truyền số 1422

Ta không còn nói ai là đúng hay sai nữa, bởi đúng sai chỉ là khái niệm, và đó cũng là nhận thức của mỗi chúng sinh trong từng giai đoạn của hành trình tỉnh thức. Ta chỉ cần mình là một chiếc gương trong lặng, thâm trầm..., bé nhỏ thôi mà soi thấu được vạn vật. Ta thấy rằng, rồi ai cũng trở thành tấm gương ấy cả, nên ta mới có thể tôn trọng được hết thảy, chẳng gì là không thể chấp nhận và tha thứ được cho ai.

Lời tâm truyền số 1423

Đức Phật... không bao giờ nói pháp lòng vòng, chỉ đông chỉ tây..., mà Phật... nói mỗi mỗi câu câu đều là chỉ thẳng Phật Tánh của chúng sinh, dù là câu đơn giản nhất cho người căn cơ thấp, hay ẩn ý đối với người căn cơ cao..., thì đều là "trúc truyền tâm pháp(chỉ thẳng Phật Tánh)" cả. Nói đông nói tây... là vì người thầy ấy chưa kiến tánh, chưa hiểu tánh..., nên chưa chỉ dạy cho người sau được, chỉ có thể chỉ đạo đức nhân quả, kiến thức thế gian... vô thường mà thôi.

Lời tâm truyền số 1424

Phải kiến tánh, ngộ tánh... thì mới thực hành được, diệu dụng được các pháp để giáo hóa, chỉ tánh cho người khác được,... . Để kiến tánh, thì cần một chữ thôi, là "buông". Buông hết thấy nhận thức, tư tưởng, ý niệm tham sân si mạn nghi... trong tâm, cho đến hết thấy hành vi, thói quen... xấu ác nơi khẩu và thân... . Buông cho đến khi "chỉ còn 1 thể tâm sáng suốt, trong lặng, thanh tịnh, vô niệm...thì sẽ dần thể nhập được tự tánh của chính mình".

Lời tâm truyền số 1425

*Nguyện giữ lòng mình khiêm hạ thôi
con, biển trời mênh mông lăm..., tấm lòng
của con càng ở dưới sâu..., thì con đường
phía trước của con mới càng rộng mở,...*

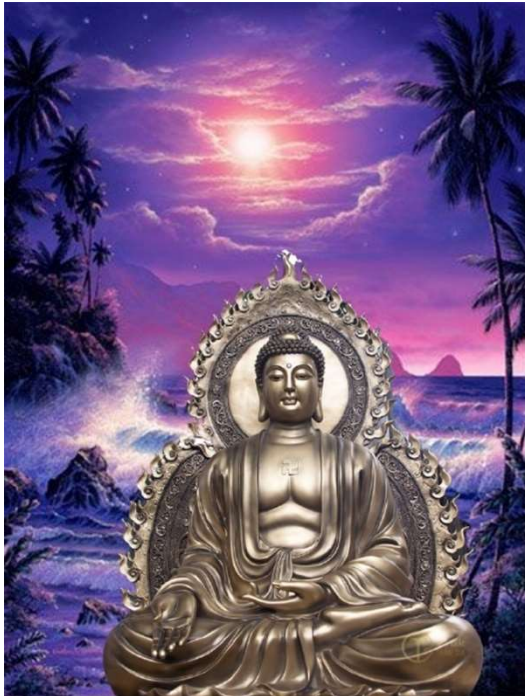
Lời tâm truyền số 1426

Ta cũng chỉ như cái móng tay, sợi tóc... của con thôi. Nhưng nếu con thô tháo mà vứt bỏ, thì cũng rất có thể con sẽ bị ốm đấy. Trong tâm con không có Phật, thì nó liền chất chứa thật nhiều phiền não, khổ đau,...

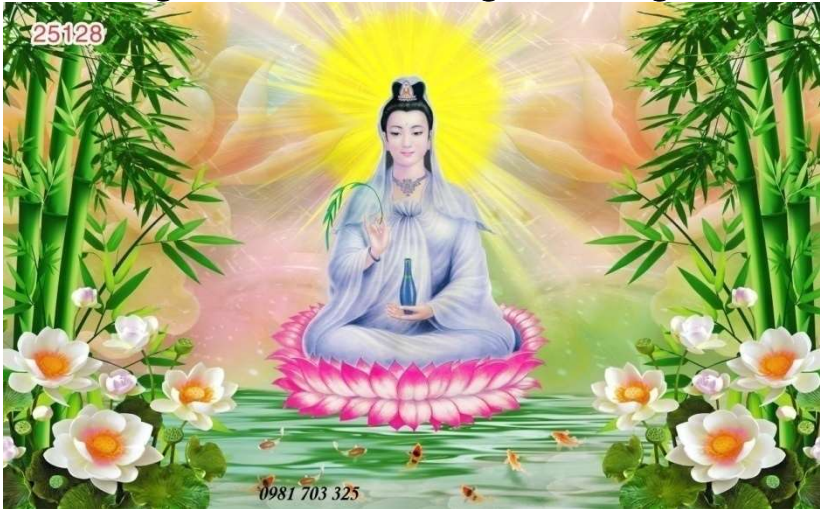
Lời tâm truyền số 1427

Xưa nay, con cứ nghĩ rằng ta là người che trở cho con. Nhưng kì thực, con mới là người che trở cho ta. Khi con không để cho các ác tâm chiếm, khi con không để cho tạp niệm lôi kéo..., thì chính là "con đang bảo vệ cho ta", ta thực sự cảm ân con rất nhiều.

Lời tâm truyền số 1428

Khi con để các ác xâm chiếm, để tạp niệm lôi kéo..., thì con đang hại Phật, giết Phật rồi,... . Khi con giữ gìn được chánh niệm, sống được với thực tại..., nghĩa là con "đang bảo vệ cho ta, để ta lớn lên và trưởng thành(tức cây bồ đề được lớn lên, đi đến ngôi vị chánh đẳng chánh giác,...)".

Lời tâm truyền số 1429

Mọi phương pháp tu tập, mọi kinh sách..., xét đến cuối cùng, là giúp cho con có được tỉnh thức, tức chánh niệm trên thân, thọ, tâm, pháp... nơi con. Đi đến cuối cùng của mọi phương pháp tu tập, mọi kinh sách... thì chỉ còn một chữ "Giác"(tâm định tỉnh, tỏ sáng...), và ẩn sâu trong chữ Giác đó, là thực tại tối hậu, là niết bàn tịch tịnh(tịch diệt hoàn toàn),... .

Tượng Phật Buddhist Art - 0338.526.733

Lời tâm truyền số 1430

Kinh kệ, nghĩa là đọc kinh xong rồi kệ hết mọi thứ ạ?

Kinh là kinh sách, kệ là những bài thơ, bài kệ nhỏ viết về Phật Pháp, chứ không phải là "mặc kệ". Nhà Phật không có mặc kệ gì cả, mà là sự "buông xả" tạp niệm và chấp trước,..., nhưng vẫn đầy tính trí tuệ, trách nhiệm, và sự từ bi..., chứ không phải mặc kệ, vứt bỏ... bất cứ điều gì cả, hay ai cả,... .

Lời tâm truyền số 1431

Cái gì che dấu đi cái biết của mình ạ?

Ý thức, phiền não... chính là thứ che mờ đi tánh biết(phật tánh) của mỗi chúng sinh... Ý thức thanh tịnh(tướng biết), tức thấy biết qua ý thức, thì lúc tỉnh giác lúc mê mờ, nhưng "**tánh biết(phật tánh)**" thì thường giác, thường hằng, bất sanh bất diệt, không còn ý thức, phiền não, hình tướng... che dấu nó nữa.

Lời tâm truyền số 1432

Ý niệm, chỉ là ý niệm thôi, tự sinh thì tự diệt, nếu con thấy được ý niệm, thì ý niệm không phải con, con là tánh thấy biết nó, không cần có tâm diệt nó. Sống trong chánh niệm, khi sức chánh niệm tăng dần thì vọng niệm sẽ vơi cạn, không còn sức chi phối con nữa,... .

Lời tâm truyền số 1433

Tại sao Phật A Di Đà và lời dạy của ngài lại tồn tại song song với Phật Thích Ca?

Trong kinh A Di Đà... của phật giáo đại thừa, Đức Phật Thích Ca có nói: "trong một tiền kiếp, chính ngài đã niệm hồng danh, A Di Đà Phật, đó là nhân, và chính nhân đó mà Phật Thích Ca mới thành Phật (niệm phật là nhân, thành Phật là quả)". Và Phật Thích Ca đã tự mình giới thiệu cho chúng sinh về Đức Phật A Di Đà (bởi chúng sinh không tự biết được Phật A Di Đà để hỏi). Và chỉ cần niệm hồng danh ngài được nhất tâm, có đầy đủ tín và nguyện vãng sanh... thì sẽ được sanh về cõi ấy.

Lời tâm truyền số 1434

Muốn tin phật pháp, hiểu phật pháp,..., thì trước tiên con phải tin chính mình, hiểu chính mình trước. Sau đó mới nhìn nhận, chiêm nghiệm và thực hành thử, thấy an lạc thì tin sau không vội.

Lời tâm truyền số 1435

Con ra chợ chú nguyện cho những con vật sắp bị giết, vậy có lợi ích gì không?

Vạn vật đều có tánh linh, tuy không hiểu con nói, nhưng có thể "cảm âm", nhận ra âm thanh đó chất chứa những gì, sự phẫn nộ? hay lòng từ bi?... từ thanh âm cũng phát ra những thông điệp, những năng lượng... trong đó, nếu con thành tâm chú nguyện, hồi hướng... thì vẫn có thể có được chút lợi ích, ảnh hưởng... nhất định.

Lời tâm truyền số 1436

*Có kiếp sau không thầy?
Ta không biết, bởi vì "ta chưa chết",
Phật Thích cũng chưa từng chết bao giờ.*

Lời tâm truyền số 1437

Cái ta của bản ngã ạ?, như ai thì không tạo nghiệp nữa?

Phiền não... là cái ta của bản ngã, Chân Tâm thanh tịnh là Phật Tánh, là chính con thật sự. Nếu có ngã, có phiền não, có nghiệp... thì cái đó tái sinh, sinh diệt..., nếu không còn chủng tử gì thì vô ngã, trở về Phật Tánh, về niết bàn, về cội nguồn thanh tịnh. Bạc A La Hán(thanh văn), Phật, Bồ tát, Duyên Giác...(pháp giới tứ thánh) thì không còn tạo nghiệp, không còn trong luân hồi,... .

Lời tâm truyền số 1438

*Không còn 3 thời không thì sao nữa ạ?
3 thời không đều không cần nắm giữ,
tâm không dừng trụ..., thì liền sống được
trong chánh niệm của thực tại, có thể
thấy biết mọi thứ như nó đang là chính
nó, không khởi tâm động niệm để tạo tác
nữa, mọi loại phiền não, nghiệp trướng...
đều tồn tại ở trong 3 thời không ấy, nếu
có thể buông bỏ thì thể nhận được Phật
Tánh. Và năng lượng chánh niệm sẽ làm
những chủng tử luân hồi kia tiêu đi,
không chi phối được,... . Từ đó, dần đạt
đến sự giác ngộ và giải thoát.*

Lời tâm truyền số 1439

*Ta có thể tồn tại trong niết bàn không?
Không có cái ta (bản ngã, phiền não)
nào tồn tại trong niết bàn cả. Mà niết bàn
hiện diện ở khắp mọi nơi, mọi lúc, mọi
chỗ,... . Nếu con có thể đối cảnh đối tâm
đều được thanh tịnh, vô ngôn, tỉnh
sáng..., thì con "đang sống với niết bàn".
Niết bàn (đạo) rất gần gũi, gần đến mức
chẳng thể gần hơn được nữa, ngay cả
"khái niệm gần" cũng không có, mà là sự
thể nhập chứ chẳng ở đâu xa xôi, tách
rời,...*

Lời tâm truyền số 1440

Kinh A Di Đà có phải Phật thuyết không ạ?

Mọi loại kinh sách... nếu có thể được thuyết ra từ một vị giác ngộ, tỏ tánh..., thì ý nghĩa của nó chẳng khác gì Phật Thuyết cả, là tương đồng với ý Phật,..., nếu chưa giác ngộ, tỏ tánh..., thì mọi lời nói đều chứa đựng sự mê lầm, dính mắc,... . Điều quan trọng, là con có "hiểu được nghĩa ấy" hay không? hiểu được thì có "cố gắng hành theo" hay không?

Lời tâm truyền số 1441

Niết bàn là 1 cõi, hay là 1 trạng thái của tâm ạ?

Niết Bàn chỉ là một trạng thái vắng lặng, tỏ sáng của tâm, chứ không phải một cõi riêng biệt. Nếu là một cõi riêng biệt, thì chỉ có cõi đó là có niết bàn, còn ở chỗ khác thì không có, thì là mâu thuẫn với ý nghĩa của niết bàn là cùng khắp,... . Khi tâm tánh được tỏ sáng, thanh tịnh... thì "sẽ thấy" niết bàn (hay thấy đạo, ngộ đạo...(niết bàn là tên gọi khác của đạo, chúa...)) vốn đã ở cùng khắp, không giới hạn,... . Còn nếu ai ai(hết thầy chúng sinh vạn vật) cũng nhận ra niết bàn, thì có thể

*gọi đó là cõi niết bàn cũng không có gì
mâu thuẫn cả.*

Lời tâm truyền số 1442

Không có cái ta nữa, thì có gì tồn tại không ạ?

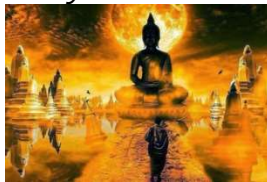
Không có cái ta nữa, thì Phật Tánh hiển hiện, không còn những khái niệm của sự tồn tại hay không tồn tại..., đó chỉ là những khái niệm về thực tại, còn thực tại thì không chứa khái niệm nào cả, ngay đây con dừng khởi tâm động niệm thì sẽ thể hội được.

Lời tâm truyền số 1443

Phật Tánh và Niết Bàn khác nhau như thế nào ạ?

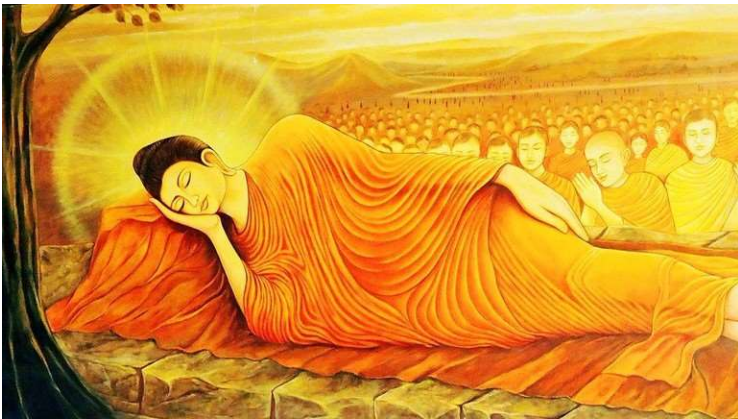
Phật tánh là bản tánh, bản thể, bản nguyên... trong mỗi chúng sinh vạn vật, nó là thứ "thấy biết" được "niết bàn"(thấy biết đạo), chứ không phải niết bàn(không phải đạo). Nếu có thể sống nơi bản tánh thanh tịnh, thì đi đâu "cũng thấy" niết bàn hết. Phật đi vào địa ngục... cũng là vẫn sống với niết bàn(sống nơi tâm tánh thanh tịnh) của ngài. Còn nếu để phiền não ô trược vào, thì liền thành lục đạo luân hồi, thành thập pháp giới chúng sinh..., rời xa sự thanh tịnh, rời xa niết bàn(rời xa đạo) ấy.

Lời tâm truyền số 1444

Phật Tánh và Niết Bàn khác nhau, vậy sao Phật lại nhập vào niết bàn ạ?

Phật Tánh **thấy** được niết bàn, **hiểu** được niết bàn, **thể nhận** được niết bàn, và có thể **nhập** được vào niết bàn (tức đồng hóa với nó (tuy 2 mà 1, mà không khác)),...
. Phật nhập niết bàn, "bởi đó là lẽ tất yếu, nó là quy luật tự nhiên của bản tánh, là luôn đi về hướng "tịch diệt hoàn toàn".

Lời tâm truyền số 1445

Sao Phật không dậy cho chúng sinh về sự bất tử ngay tại cảnh luân hồi này đi ạ?

Phật có dậy cho chúng sinh về sự bất tử đó chứ, ngài dạy về **Chân Thân của Phật(pháp thân)**, còn báo thân, ngũ ấm thân... này chỉ là sự vay mượn tứ đại, là hư giả mà thôi, Phật chỉ rõ cái hư giả đó, để chúng ta thể nhận được cái chân thật bên trong, thể nhận được cái chân thân phật(thân kim cang Phật, năng lượng Phật,...) bất sinh bất diệt kia. Nếu có thể nhận ra chân thân phật rồi, thì dù đang thọ báo thân, ngũ ấm thân... thì cũng vẫn tự do tự tại, không còn khổ đau,..., thậm chí thấy nó cũng là thân bất sanh bất diệt(pháp thân, hay pháp tướng là bất sanh bất diệt, đồng với pháp tánh chẳng khác).

Lời tâm truyền số 1446

Khi con niệm phật tâm được vắng lặng, nhưng khi cảm thấy an lòng thì mọi thứ lại nổi lên, cứ lặp đi lặp lại?

Đó là vì "có tâm, có niệm cảm thấy an lòng đó đó"... tâm đó là cũng là vọng tâm, mà khởi vọng tâm thì tâm không còn thanh tịnh nữa. Cho nên, chỉ cần biết rõ tâm đang có niệm, hoặc biết rõ tâm đang thanh tịnh, rỗng lặng... là được, đó là chánh niệm. Đừng cảm thấy an lòng, hay không an lòng gì nữa..., thì công phu ắt được tiến sâu hơn, và cũng đừng mong chờ sự tiến bộ ấy(mà phải để nó diễn ra một cách tự nhiên). Chỉ cần Quan Sát(minh sát) hết thủy, không cần dừng trụ... ở đâu cả.

Lời tâm truyền số 1447

Luật nhân quả từ đâu mà có, ai tạo ra luật này ạ?

Luật nhân quả không từ đâu mà có cả, cũng không ai làm ra được nó cả. Nó tự có khi "có sự hiện diện của tâm niệm và vật chất trong càn khôn vũ trụ(trên bề mặt của tâm, của bản thể),..." . Nó đồng thời xuất hiện cùng với chúng sinh vạn vật, với vai trò là một trong những quy luật vận hành chủ đạo(giả sử hết thảy chúng sinh vạn vật, càn khôn vũ trụ... lập tức biến mất, thì nhân quả... cũng đồng thời ẩn đi, vì có gì nữa đâu mà vận hành?, nhưng nếu vạn vật... hiện ra, thì nó lại có lại,...). Chỉ cần khởi tâm, tạo ra 3 nghiệp của thân, khẩu, ý..., thì liền "chính mình tạo ra nhân quả của chính mình", chứ

không ai khác cả. Chừng nào giác ngộ giải thoát thì "tự tại trên nhân quả",... .

Lời tâm truyền số 1448

Làm sao để tâm không trụ vào 3 thời không ạ?

Không sanh ý niệm.

Lời tâm truyền số 1449

Con đọc kinh, ngồi thiền... để hồi hướng được không?

Đọc kinh, công phu... là để tìm ra sự thật, tỉnh thức trên tâm ý của chính con..., từ đó, điều chỉnh hành vi, xả bỏ chấp trước, phiền não, ô trược..., thì việc đọc kinh ấy, việc công phu ấy... mới phát huy hiệu quả. Bản thân nó không tiêu tội nghiệp ngay, nhưng nó có thể đưa đến tỉnh thức, giác ngộ..., từ đó, thực tập và giải nghiệp của chính con,... . Sau đó mới có thể nói đến công đức và hồi hướng, khi sự tu của con có kết quả, có sức ảnh hưởng, có được một năng lượng tích cực nhất định,... .

Lời tâm truyền số 1450

Khi một ngọn đèn sáng rồi, thì việc chiếu sáng vạn vật là việc dễ dàng. Khi một tâm tánh tỏ rồi, thì việc khai sáng cho chúng sinh cũng là việc dễ dàng như thế, chỉ cần có đủ duyên lành, thì hết thảy đều được tỏ rõ.

Lời tâm truyền số 1451

Ta đã gặp con ở quá khứ, ta đang gặp con ở hiện tại, và ta sẽ gặp con ở vị lai. Con ở đâu, thì ta ở đó, con cho ta theo với, con đừng quên ta nhé.

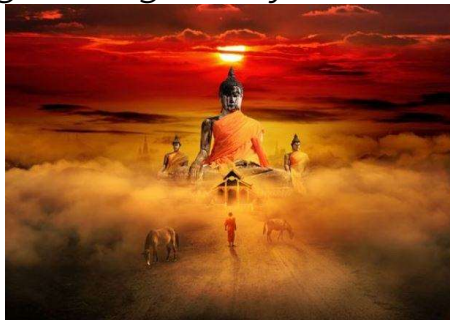
Lời tâm truyền số 1452

Cho con hỏi, ăn mặn có được vãng sanh không?

Theo tiêu chuẩn để được vãng sanh, thì vị đó chỉ cần đủ tín và nguyện vãng sanh, nhất tâm niệm phật là đủ, không đề cập đến việc ăn uống. Tuy nhiên, việc ăn mặn sẽ cản trở việc niệm phật được nhất tâm (ngồi thiền được định, niệm chú được chuyên nhất,...), bởi nó chứa năng oán thù... của chúng sinh, người ăn chay trường thì việc công phu sẽ dễ dàng hơn, bồ đề tâm rộng lớn thì việc nhất tâm sẽ dễ (định tâm, chuyên chú... sẽ dễ). Và ăn mặn, đến lúc cận tử nghiệp, chúng sinh oan trái ập về đòi mạng, đòi nợ,..., con có giữ được sự nhất tâm mà vãng sanh hay khởi tham, sân, si... lên, thì hãy hỏi chính con.

Lời tâm truyền số 1453

Việc có được vãng sanh hay không, thì bản thân tự biết rõ, rằng mình đủ tín và nguyện chưa?. Nếu con còn hoài nghi, thì phải tinh tấn thật nhiều nữa, còn khi vãng sanh Phật, Bồ Tát... đến đón(tiếp dẫn) là việc đương nhiên, còn được hay không hoàn toàn ở con. Người đủ tiêu chuẩn vãng sanh thường là họ tự biết lúc mình ra đi, có thể trong lúc công phu, trong lúc sinh hoạt, hoặc cận tử nghiệp... họ sẽ tự biết, hoặc có Phật báo cho họ, đến đón họ... trong những lúc ấy.

Lời tâm truyền số 1454

Chúng sinh, vạn vật..., ai cũng có Phật Tánh, cái "Tánh Giác" ấy, chính là Chân Tâm, Phật Tánh... của chúng sinh vạn vật đó, tự nó thấy biết thanh tịnh (Tánh ấy không phải là bản ngã, và của riêng ai cả), mà "nó đồng với hết thảy chúng sinh vạn vật khác (đạo nho, đạo lão gọi là Đại Đồng, đạo Phật gọi là "cùng chung một tự tánh, một bản thể"...).

Lời tâm truyền số 1455

Kinh địa tạng là bốn nguyện rất sâu dày của ngài địa tạng, ở chốn địa ngục khổ đau nhất mà dẫn thân cứu độ. Con "dám" tụng kinh địa tạng, thì cũng chẳng khác việc ngài địa tạng xuống địa ngục, chúng sinh ở đó thường nghiệp tội sâu nặng, con dám dẫn thân vào thì phải tinh tấn như ngài địa tạng, có bản lĩnh, dũng khí như ngài. Và các kinh khác..., con cũng cần tìm hiểu và tu tập sâu sắc như thế, thì mới đưa đến việc an lạc thân tâm của con,...

Lời tâm truyền số 1456

Tại sao tâm con khởi tham, sân, si... ạ?
Con hãy hỏi chính mình, vì sao Phật,
Bồ Tát... không khởi tham, sân, si? Và con
vì sao con khởi? Khi nào con tự tìm ra câu
trả lời, thì con sẽ thay đổi được con người
của mình.

Lời tâm truyền số 1457

Con thấy được niết bàn, đủ công đức thành Phật thì sẽ thể nhập được niết bàn ấy. Lục đạo luân hồi là "cõi uế" của Phật(cũng là của mọi chúng sinh vạn vật...), tứ thánh pháp giới(hàng thanh văn, duyên giác, bồ tát, phật) là "cõi tịnh" của Phật,... . Thập pháp giới đó, là "pháp tướng" của Phật, quay trở lại chân tâm, bản thể, đó là "Pháp Tánh" của Phật. Khi thành Phật thì rời xa thập pháp giới, thì con vào nhất chân pháp giới(thường tịch quang tịnh độ,...).

Lời tâm truyền số 1458

Chúng sinh sinh về cõi nước của Phật A Di Đà, hết thảy đều mang thân nam tử, đều chung một hình tướng, ai cũng như ai, đầy đủ trí huệ, từ bi... vô lượng,..., không có chức vị, không có trước sau,..., chỉ tu hành cho đến thành tựu chánh đẳng chánh giác mà thôi. Muốn phát nguyện vào thế giới nào thì tùy nguyện mà làm. Mọi vị Phật đều là tự giác, giác tha, và giác hạnh viên mãn, không dính mắc vào bất kì điều gì cả, vào ai cả, hoàn toàn tự do tự tại.

Lời tâm truyền số 1459

Như Lai có dụng niệm không ạ?

Như Lai thì không có **"vọng niệm"**, vọng niệm là phiền não, là tạo ra cái ta, sở hữu của ta,... . Nhưng Như Lai có **"thanh tịnh niệm"**, chính là pháp hỷ xung mãn dành cho chúng sinh tạm bám lấy, để làm phương tiện chỉ dẫn cho chúng sinh thoát khỏi lục đạo luân hồi, **giống như Thích Ca Mâu Ni thành Phật**, và dùng các pháp thanh tịnh để giáo hóa chúng sinh cõi ta bà này vậy.

Lời tâm truyền số 1460

Giác ngộ là gì ạ?

Hiểu rõ mình là giác ngộ rồi, đơn giản vậy thôi, chứ đừng nghĩ giác ngộ là thứ gì quá cao siêu, nếu con có thể biết rõ 3 nghiệp thân, khẩu, ý ngay nơi con mà tu sửa, buông xả, thì là giác ngộ rồi đó, và con còn đang đi về sự giải thoát nữa đấy.

Lời tâm truyền số 1461

Số con vất vả quá, làm sao ạ?

Người xưa nói: "có đức mặc sức mà ăn", số con vất vả thì là do con thiếu đức đó, vì vậy phải bồi đắp đức, thì phước cũng tự tròn đầy theo (tất nhiên phải qua quá trình trả nghiệp, trả nợ từ quá khứ, đời quá khứ của con,...).

Lời tâm truyền số 1462

Lúc bạn con có niệm phật, đọc chú được không? không có hoa cúng Phật trong lúc đó được không?

Con hãy niệm phật, đọc chú... **bất cứ khi nào, lúc nào, Phật không có phân ngày hay đêm, bạn hay rảnh,..., và hương hoa sao bằng hương tâm của con được?**

Lời tâm truyền số 1463

Ngài là ai?

Ta không có gì để trả lời về ta cả, ta không thấy ta là ai, nhưng ta thấy tất cả các con đều là Phật, ta xin đảnh lễ các con.

Lời tâm truyền số 1464

Cho con hỏi, vạn vật sinh ra từ nước phải vậy không ạ?

Không phải, Đức Phật dạy, vạn vật cấu tạo từ tứ đại, là đất, nước, gió, lửa,... . Nước chỉ là một yếu tố trong đó, còn thứ sinh ra vạn vật, là "sự khởi tâm động niệm" trong mỗi chúng sinh..., nếu có thể nhất tâm trở lại bản thể, thì cả càn khôn... cũng liền hóa thành không.

Lời tâm truyền số 1465

Kiếp trước là ác quỷ, kiếp này làm người, thì có phải tu nữa không ạ?

Đến Bồ Tát Đẳng Giác vẫn còn một phẩm vô minh chưa phá, vẫn còn 1 phần phàm phu, vẫn còn phải tu nữa đấy. Chừng nào thành Phật, thì mới thôi.

Lời tâm truyền số 1466

Sao có nhiều pháp tu quá vậy ạ, cái nào mới đúng?

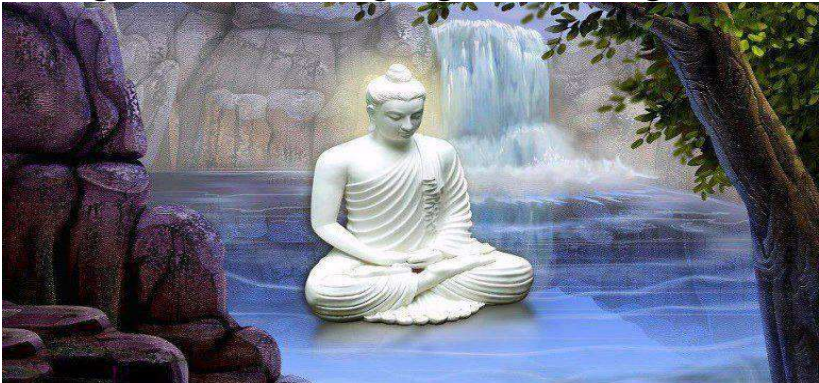
Nếu con là người có tấm lòng từ bi và trí tuệ rộng lớn, thì sẽ sáng tỏ vấn đề này ngay. Rằng mọi pháp hữu vi đều chỉ là phương tiện, thật cũng được, giả cũng được, một cũng được, nhiều cũng được..., miễn là pháp đó chỉ bày được chân tâm cho con, thì những thứ khác không còn quan trọng nữa đâu, tất cả đều tốt đẹp, tất cả đều đáng được trân quý, yêu thương..., không nên bài bác, chê bai nhau... dù 1 câu nói, không được vậy, thì tâm trí ấy còn nhỏ bé, và chấp trước... lắm.

Lời tâm truyền số 1467

Sao con thấy thế gian lắm chuyện thế?
Người chân chính tu hành, thì không thấy lỗi thế gian, chỉ nên xoay lại tâm mà tỏ ngộ và xả bỏ, mới là vấn đề cần được giải quyết hơn, con đừng quá để ý những ngoại duyên bên ngoài, bởi thời gian của con là có hạn.

Có vô lượng chúng sinh, thì có vô lượng phật, nếu con nhìn theo góc độ đó, thì mọi thứ khác liền trở nên nhỏ bé, chẳng còn là trưởng ngại, hoài nghi,...

Lời tâm truyền số 1468

Pháp môn nào đạt đến niết bàn ạ?

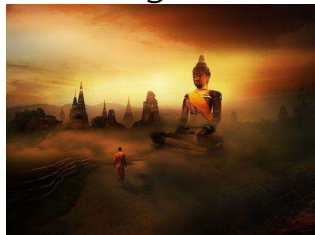
Các pháp môn đều chỉ là phương tiện thôi, bản thân nó không phải là sự giải thoát, mà là bản đồ để đưa đến sự giải thoát. Mà mỗi chúng sinh đều đứng ở mỗi chỗ(căn cơ) khác nhau mà, nên bản đồ cũng phải khác nhau chứ? Đâu giống được. Vì vậy mà có vô số bản đồ, vô số pháp tu, và cái đích chung của nó là chỉ thẳng đến Chân Tâm, Bản tánh của con, khi con tỏ tánh rồi thì sống với nó để giải trừ nghiệp trướng, phiền não, đi về phía giải thoát, đạt đến(trở về, nhận ra) sự tịch diệt hoàn toàn(niết bàn) "vốn có(vốn hiện bày)".

Lời tâm truyền số 1469

Có cách nào để cảm nhận được chân tâm của con không ạ?

Con hãy nhắm mắt lại, thả lỏng tâm trí, không khởi tâm động niệm nữa. Cái thể thanh tịnh, vô niệm, vắng lặng, sáng tỏ đó – chính là chân tâm của con đó, và nó không phải của riêng con, không phải bản ngã của con, mà là thể chung của hết thảy chúng sinh vạn vật đều như vậy. Nó vô vi, vô hình, vô dạng, vô ngôn..., không có định nghĩa, chỉ có thể dùng tâm của chính con để cảm nhận, thể hội, sống được với nó... mà dần thoát khỏi mọi sự vướng víu, buộc ràng.

Lời tâm truyền số 1470

Con đọc kinh chú có giúp con hồi hướng giảm nhẹ tội cho ba mẹ người thân của con không ạ?

Không có kinh chú nào làm được hết, Phật còn không làm được mà, kinh chú chỉ là phương tiện cho con hiểu đạo thôi. Điều duy nhất con có thể làm, "**là nâng cao được trí tuệ và đức hạnh**" của con nhờ kinh chú... đó, từ đó mới có thể ảnh hưởng được ra bên ngoài nhờ năng lượng tích cực và đạo lực... của con, đó mới là sự giúp đỡ người khác được một cách chân thật.

Lời tâm truyền số 1471

Tâm nào là duyên hợp ạ?

Chỉ có "vọng tâm"(phiền não, nghiệp trướng...) là những thứ hư ảo, duyên hợp... mà thành. Còn "chân tâm" của con thì làm gì có gì nữa đâu mà hợp tan?, nó thanh tịnh, 1 niệm còn không có, cho nên, nói vô tâm, vô hình, vô tướng, vô pháp, vô sanh, vô diệt,... .

Lời tâm truyền số 1472

Cái biết hay tánh biết(phật tánh) khi qua ý thức, lục căn... thì trở thành tướng biết, tướng biết thanh tịnh(lục căn thanh tịnh) được thì đồng với tánh biết thường biết. Nhưng nếu bị phiền não che mờ, thì tướng biết ấy lại không rõ ràng, lúc tỏ lúc mờ,..., bởi thế, người tu hành cần "thực tập chánh niệm" để thanh tịnh lục căn, để tướng biết thanh tịnh, rồi mới tiến sâu vào tự tánh thường biết(gọi là kiến tánh). Lúc đó sẽ không còn sợ việc sẽ bất giác, không còn sợ mù mờ, không biết, không tỏ... nữa, nếu bất giác liền thức tỉnh lại luôn được.

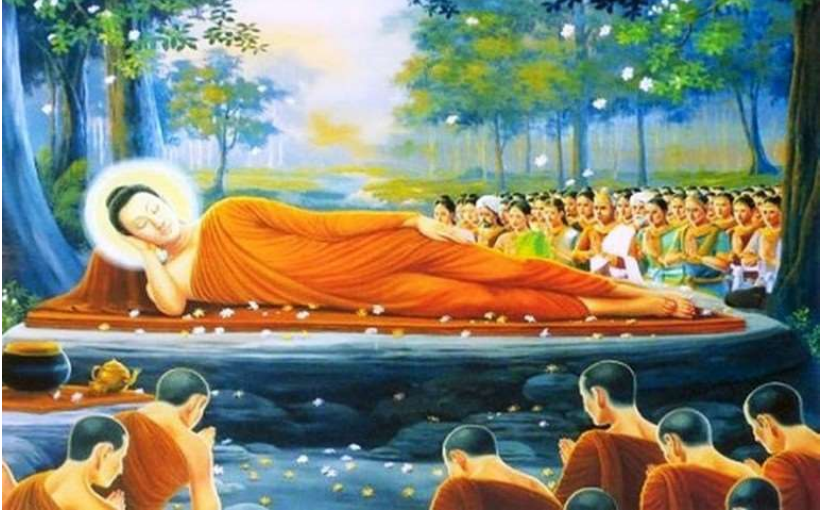

Lời tâm truyền số 1473

Tại sao thuở ban sơ ngay từ đầu, ta không là một thể tánh trong sáng thanh tịnh ạ?

Tại vì lúc đó chỉ có thể tánh trong sáng thanh tịnh đó thôi, chỉ là một tự tánh chưa có "kim thân phật (năng lượng Phật) để vĩnh viễn là Phật (không còn bất giác), (như trong mỗi chúng sinh đều có tự tánh đây, và vẫn còn bất giác,...). Tự Tánh vì khởi niệm bất giác mà tạo tác tam giới... và ở đó luôn, và khi tỉnh thức muốn về lại cội nguồn thì tu tập lại, xả bỏ niệm vô minh ấy, đồng thời giúp chúng sinh khác tỏ tánh thì sẽ sanh công đức thành Phật (hình thành được kim thân phật (năng lượng phật)). Khi đó sẽ không còn ở trong các hình tướng hư huyễn nữa,

hoặc tùy nguyện mà hành đạo, không
trưởng ngại,... .

Lời tâm truyền số 1474

Tại sao khi con không chấp gì nữa thì lập tức trong đầu trống rỗng, không có gì vướng mắc?

Thì đúng rồi, “ưng vô sở trụ, nhi sanh kì tâm”. Khi tâm buông xả hết thảy, thì chỉ còn lại chân tâm vắng lặng, thanh tịnh mà thôi.

Lời tâm truyền số 1475

Ngôi chùa tốt nhất ở đâu ạ?

Ngôi chùa tốt nhất ở trong tâm của con đó, tâm con có tỉnh giác, đó chính là Phật tâm, tâm con có chân chánh, đó chính là pháp bảo, tâm con định tĩnh, đó chính là tăng chúng.

Lời tâm truyền số 1476

Cho con hỏi, Phật là ai?
KHÔNG BIẾT.

Lời tâm truyền số 1477

Vậy tâm là gì?
CŨNG KHÔNG BIẾT.

Lời tâm truyền số 1478

Đúng là diệu pháp không thể diễn tả, đến Phật cũng không làm được. Có những điều ta biết rõ, mà ta không thể dùng ngôn ngữ để biểu đạt ra hết được, **thương thay**, ngôn ngữ chỉ là thứ biểu đạt bề nổi của chân lí, chỉ như những gợn sóng nước mà thôi, còn phần nước chìm sâu, nó lại ở trong tâm ta, mà chính ta cũng không lôi ra cho con xem được, **thương thay**.

Lời tâm truyền số 1479

Ta đã nhận ra rằng, con và tất cả chúng sinh khác..., đều là ứng hóa thân... của vị Phật trong chính con, và mọi chúng sinh khác... đó rồi. Ai cũng là Phật, là Bồ Tát... cả, xoay lại nơi tự tâm, hết thấy đều viên mãn, tròn đầy.

Lời tâm truyền số 1480

Con ra đường hộ niệm cho vong linh, thì họ siêu thoát không ạ?

Hai chữ "hộ niệm", thực ra chỉ là một lời nhắc nhở thôi, không hơn không kém, giống như người khác nhắc mình phải tu đi vậy thôi..., còn mình có tu không thì là chuyện khác, vong linh kia có nghe không là chuyện khác. Nếu mình tu mình sẽ giác ngộ và giải thoát, vong linh kia cũng vậy, họ được nhắc mà họ không tu thì cũng chịu thôi, phật cũng không nhắc được.

Lời tâm truyền số 1481

Tâm con không tịnh thì phải làm thế nào?

Thì phải đoạn ác tu thiện..., thì phải giữ gìn những nguyên tắc sống lành mạnh..., thì phải biết bố thí phước điền, trí huệ, công ích... đối với người khác, với xã hội..., thì phải sống với tâm tánh thanh tịnh, hiền lương..., xả bỏ hết thảy tạp niệm, phiền não... đi. Con hãy làm 5 năm, 10 năm..., ắt sẽ đủ tự tin để không hoài nghi về những đạo lý trên. Hoàn toàn sống vì người khác, thì có "không muốn tịnh" cũng không được nữa. Tâm tịnh... "là quả" từ các nhân lành, chứ không phải ở sự mong cầu... mà có.

Lời tâm truyền số 1482

*Tại sao tâm con lại xuất hiện tư tưởng?
Không khởi tâm động niệm nữa, dừng
ngay lại, thì hết thấy tư tưởng hóa hư vô.*

Lời tâm truyền số 1483

Sống để làm gì ạ?

Sống là để tìm ra chân lí, tìm ra sự thật, tìm lại chính mình. Khi sáng tỏ rồi, đó mới là sống thực sự.

Lời tâm truyền số 1484

Con không thấy cái gì ý nghĩa cả?

*Muốn thấy thật nhiều ý nghĩa trên cuộc đời, thì **tấm lòng phải rộng lớn như Phật, Bồ Tát vậy**, khi đó, mọi thứ đều có ý nghĩa cả. Tấm lòng nhỏ quá thì toàn nghĩ cho mình, và sẽ toàn là những điều tối tăm,... .*

Lời tâm truyền số 1485

5 triệu cái là gì nhỉ? Tại sao lại diệt nó ạ?

Không cần phải có tâm diệt cái gì cả, mà "năng lượng chánh niệm tăng thì nó tự diệt", 5 hay 10 triệu cái... gì đó, thì vốn chúng chỉ là những tâm hư ảo, giả tướng, không thật..., nó chỉ muốn lôi kéo mình, nếu đủ lực an trụ tâm(đủ năng lượng chánh niệm) thì chúng tự sinh tự diệt, tự đến tự đi..., mình giống như ông phật(tánh biết) ngắm nhìn chúng mà lòng chẳng chút tơ vương(chánh niệm),...

Lời tâm truyền số 1486

Vậy làm sao để tu tập cho tâm?
Chân Tâm vốn tròn đầy, không khiếm
khuyết, đâu cần tu tập gì đâu.

Lời tâm truyền số 1487

Con cứ khởi niệm bất thiện thì phải làm sao?

Khi khởi niệm bất thiện "thì biết rõ niệm đó đang dấy khởi" là được, đó là chánh niệm trên nó rồi, còn nó sinh diệt đến đi... thì kệ nó, miễn là mình không chủ ý khởi ra, nếu là chủ ý thì hãy sám hối và có công đức bù lại, nếu vô ý thì là do chủng tử bất thiện từ trong a lại da thức gặp duyên nó đi ra thôi, chánh niệm là được, khi lực chánh niệm mạnh lên, thì những thứ đó không khởi sanh được nữa, hoặc nhóm khởi liền đã bị lực chánh niệm đánh bay như sợi bông gặp lửa vậy, kho a lại da thức sẽ dần tiêu biến và chuyển thành Bồ Đề Tâm, vô lượng vọng niệm chuyển thành vô lượng giác.

Lời tâm truyền số 1488

Tại sao con cứ nhắc đến đạo là mẹ con
lảng tránh?

Tùy duyên thôi nhé, đại đạo đi nữa thì
cũng chỉ cất dấu trong tâm, đối với bên
ngoài thì tùy duyên diệu dụng, người cần
nghe ắt sẽ nghe, hình thức sống thế nào
chỉ là cái vỏ bên ngoài thôi, không nên
nặng nề.

Lời tâm truyền số 1489

Làm sao biết mình tu sai đường ạ?

Đi đúng đường là đi về phía tỉnh thức, giác ngộ, dần thể nhập sâu hơn vào tự tánh, vào bản thể thanh tịnh của chính mình, tham sân si mạn nghi... dần về phía không còn nữa. Còn đi sai, là càng ngày càng chìm đắm vào phiền não, tưởng thức..., tâm trí thì u mê, bất định, không kiểm soát được tâm,...

Lời tâm truyền số 1490

Con hay mơ thấy ma quỷ đuổi bắt, con rất sợ hãi, con đang tu tập mà chỉ bớt chứ không hết ạ?

Có thể đó là do oan trái, nhân duyên, hoặc nợ gì đó... với chúng sinh cõi khác từ quá khứ, kiếp quá khứ... của con. Vì sâu dày quá, nên ấn tượng mạnh trong tiềm thức,..., để hóa giải thì cần trải tâm từ bi, chứ đừng dùng biện pháp gì mà chống trả, cứ tu tâm dưỡng tánh, tích thiện tích đức... mà hồi hướng cho oan gia trái chủ..., người sâu dày thì 5 năm, 10 năm... sẽ hết thôi, nợ nhỏ thì nhanh hết, nợ nhiều thì lâu 1 chút, cứ cố gắng nhé, đừng nóng vội và cũng đừng sợ hãi, bởi Phật luôn ở trong tâm của con.

Lời tâm truyền số 1491

Con cứ chịu thiệt mãi, vì con không muốn tranh đấu, như vậy có sao không ạ?

Thì phải xem xét cho kỹ mức độ thiệt thòi đến đâu? con có chịu được không? không chịu được thì đừng miễn cưỡng, âm thầm rút lui, nếu chịu được thì cứ làm, bởi chịu thiệt là phước, chịu thiệt là giải nghiệp, chịu thiệt là rèn luyện sự khiêm hạ và lòng nhẫn nại của con, chịu thiệt khiến người khác nể phục..., từ đó mà đem lời khuyên bổ ích vào cuộc đời họ, đó cũng là cách mà các vị Bồ Tát hành đạo mà,...

Lời tâm truyền số 1492

Tâm và tướng có khác nhau không ạ?
Tâm chẳng khác tướng, tướng chẳng khác tâm, tâm chính là tướng, tướng chính là tâm, vô tâm thì vô tướng,... .

Lời tâm truyền số 1493

Tại sao con ít bạn quá vậy?

Bạn đâu cần nhiều, mà cần chất lượng, cần chân thành với nhau. Càng ít duyên thì càng ít phiền não thôi, có sao đâu, càng tốt ý chứ. Còn nếu hưởng ngoại mà vậy thì có thể tại con đang giới hạn bản thân, khép mình vào 1 khuôn khổ nào đấy, thì tự nhiên các nhân duyên cũng không sanh khởi và giảm đi. Bạc Bồ Tát... tâm hành rộng mở, không ta, không người..., vì vậy không có trướng ngại, vô lượng nhân duyên là vô lượng bồ đề quyến thuộc.

Lời tâm truyền số 1494

Tánh biết, sở biết, năng biết, và cái biết... là gì, mong thầy chỉ sự đồng khác ạ? Hay con sai điều gì? thầy chỉ rõ ạ?

Nói ra thì nhiều, nhưng gom lại thành 2 cái chính thôi, đó là "tánh biết và tướng biết",... . Tánh biết(cũng có thể gọi là cái biết, năng biết...) là Phật tánh tự sáng biết thanh tịnh, còn tướng biết là biết qua lục căn nhưng vẫn thanh tịnh, gọi là lục căn thanh tịnh. Còn sở biết,... là biết về một đối tượng cụ thể nào đó, về loại kiến thức, nhận thức, hay tư tưởng nào đó được học,... .

Lời tâm truyền số 1495

Con sống vì mọi người quá, sao toàn nhận lại khổ đau?, hay buồn vì sự chia li, dù biết phật pháp nhưng không sống thanh tịnh tâm được ạ?

Đủ duyên thì hợp, hết duyên thì tan, đến đi, tụ tan, sinh diệt.. vốn là lẽ vô thường của các tướng, các pháp..., nhưng thực tánh của con luôn ở trong quá trình đó, các tướng, các pháp... chỉ là hiện tượng ảo trên bề mặt tâm tánh, như bọt nước trên hồ nước, cái con nên sống là thực tánh, là chân tâm, hơn là nên sống với bọt nước, các tướng hư ảo, mà chịu các loại thọ khổ..., không cần thiết nghĩ đến nó quá nhiều.

Lời tâm truyền số 1496

Số mệnh có thay đổi được không ạ? Và lục đạo có thật không?

Số mệnh là do tập nghiệp từ các kiếp quá khứ mà tạo, nên nếu biết điều chỉnh hành vi tâm ý... thì số mạng cũng có thể thay đổi được.

Lục đạo từ tâm tưởng mà sanh (hết thủy pháp từ tâm tưởng sanh), nói có thì có, nói không thì không, nếu trở về bản tánh thì lục đạo không còn, thập pháp giới không còn, tái không còn (hết thủy cũng từ tâm mà diệt),... .

Lời tâm truyền số 1497

Vạn vật đều có linh tính và sự sống, vậy ăn chay với ăn mặn có gì khác nhau, cỏ cây không biết lên tiếng thì sẽ làm cho không cảm thấy tội ạ?

Hết thấy vạn vật đều hữu tri, chẳng có gì vô tri, vô tri là từ để nói cho cái hữu tri còn rất nhỏ nhiệm, gần như không có vậy. Ăn chay và ăn mặn cũng như thế, vật 1 cọng rau, tội không lớn nhưng cũng không phải hoàn toàn không có tội. Ăn mặn oán thù rất nặng, oan oan tương báo, tội ăn mặn 10 thì ăn chay còn 1 thôi, dễ tu hơn nhiều. Vì chỉ cần khởi tâm động niệm, có hành vi tạo tác trong thập pháp giới, thì đã chẳng đặng được nghĩa "giải thoát tuyệt đối", bởi thế xu hướng của tự tâm là luôn đi về sự "tịch diệt hoàn toàn(tức niết bàn)"

Lời tâm truyền số 1498

Con hỏi về tứ thánh đế, và việc tu được lợi lạc gì?

"Khổ, tập, diệt, đạo", đó là tứ thánh đế để tìm cầu chân lí mà Phật đã chỉ bày. Nếu chưa "nếm đủ" mùi vị của các khổ, còn vui thú, thụ hưởng dục lạc,..., thì người đó vẫn chưa hồi đầu, chưa tu hành được đâu. Người "thấy ớn rồi", thì mới tu mà thôi, là ớn cái khổ đó, rồi tu để đi về hướng đạo(đạo đế), tức sự thức tỉnh, giác ngộ để giải thoát khỏi các khổ, khỏi chịu cảnh sinh diệt khổ đau nữa.

Lời tâm truyền số 1499

Khi tâm con thanh tịnh, vắng lặng, tỏ sáng..., **ĐÓ CHÍNH LÀ ĐẠO ĐỂ** đó. Khi tâm con phiền não, vọng tưởng, tạp niệm..., **ĐÓ CHÍNH LÀ TẬP ĐỂ, KHỔ ĐỂ** đó. Xoay lại nơi tâm(**DIỆT ĐỂ**, tức xả bỏ hết thảy), thì đại đạo liền hiện tiền nơi con rồi, đâu nhọc công gì đâu.

Lời tâm truyền số 1500

Niết bàn là trạng thái của tâm, thế nhưng trạng thái đó là bất sanh bất diệt, không phải là trạng thái của cảm thọ, khổ đau, hay hạnh phúc,..., nó không có gì cả ngoài sự vắng lặng, tỏ sáng... của tự tâm nơi con.

...Hết...

Lời nhắn nhủ của tác giả!

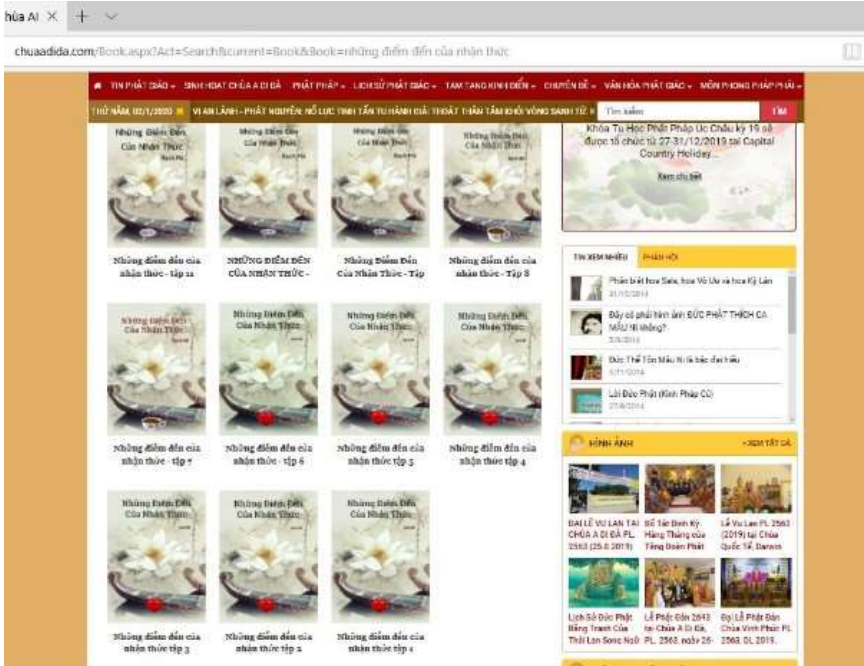
Quý độc giả có thể chia sẻ file sách hoặc in tặng... tác phẩm này cho bất kì ai mà độc giả yêu mến!

Mọi cá nhân, tổ chức... nếu cần dùng lời của Bạch Mã để sử dụng vào bất kì công việc gì có lợi ích cho mình, cho đất nước, cho xã hội... xin hãy tùy ý sử dụng - Bạch Mã không giữ cho riêng mình!

Ngoài cuốn sách nhỏ này, Bạch Mã còn viết bộ sách: “*Những điểm đến của nhận thức*”. Để lấy File PDF và bìa sách - các bạn có thể gõ vào công cụ tìm kiếm [Google] từ khóa: [những điểm đến của nhận thức], có nhiều trang mạng đã đăng tải lên. Đầy đủ nhất(15 tập) là trang <http://www.chuaadida.com/thu-vien-sach/> rồi gõ vào ô [Nhập sách cần tìm] từ khóa [những điểm đến của nhận thức], tất cả các tập đều hiện lên.

Hoặc các bạn gọi cho Bạch Mã theo SĐT + ZALO: 0933.03.6600 Bạch Mã sẽ gửi File cho các bạn tự làm, hoặc Bạch Mã sẽ nhờ chỗ làm sách giá rẻ mà Bạch Mã quen biết, họ sẽ làm và gửi phát nhanh cho các bạn Bộ Sách Toàn Tập đầy đủ này, có bao gồm cả cuốn “Trời Đất Sắp Xếp”, “Thuận Theo Tự Nhiên”, và cuốn “Truyện Tâm Pháp (5tập)” này !

Trân trọng & cảm ơn!
Adidaphat!

Trang Chủ / Thư Viện Kinh Sách

THƯ VIỆN KINH SÁCH **TÌM**

<p>Trực Truyền Tâm Pháp tập</p>	<p>Trực Truyền Tâm Pháp tập</p>	<p>Giáo Trình Kinh Pháp Cú</p>	<p>THÂN TÁNG THIÊN TRÚC</p>
<p>Hạt Giống Tâm Hồn</p>	<p>Tổng Môn Vũ Khổ - Thiên</p>	<p>Tổng Quan về Nghiệp (sách)</p>	<p>Tổng Quan Lịch Sử Phật</p>
<p>Bông Hồng Cho Mẹ &</p>	<p>Gương Thiên (Thiền Gia)</p>	<p>Bồ Đề Đạt Ma Tuyệt Quán</p>	<p>Như Lai tâm sự với Con!</p>

TIN ĐẶC BIỆT

KHÓA AN CƯ KIẾT ĐỒNG PL 2566 (2022) TẠI TU VIỆN QUẢNG ĐỨC, MELBOURNE, ỨC CHÂU

Tỉnh Nghiệp Đạo Tràng Tu Viện Quảng Đức sẽ tổ chức khóa An Cư Kiết Đồng một tuần lễ từ ngày 4 đến...

[Xem chi tiết](#)

TIN XEM NHIỀU **PHẢN HỒI**

- Cách tính Năm nhuận Dương lịch và Năm nhuận Âm lịch
28/9/2014
- Phân biệt hoa Sala, hoa Vô Lũu và hoa Kỳ Lân
31/10/2014
- Đây có phải hình ảnh ĐỨC PHẬT THÍCH CA MẦU NI không?
5/9/2014

HÌNH ẢNH [» XEM TẤT CẢ](#)

Các bạn vào link:

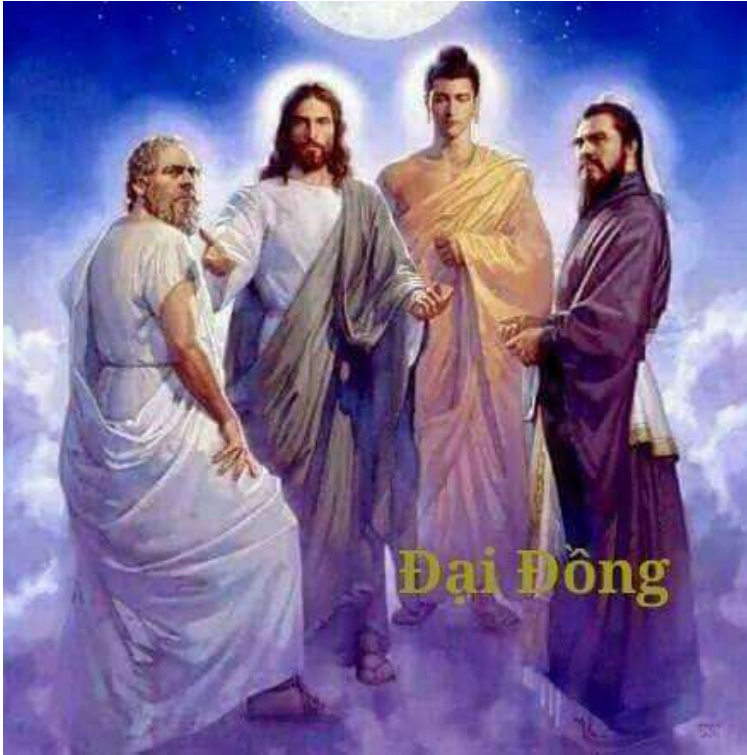
<https://chuaadida.com/thu-vien-sach/>

Tìm đọc các tập Trực Truyền Tâm Pháp nhé.

Trang TikTok: [tiktok.com/@bachma_trongsang](https://www.tiktok.com/@bachma_trongsang)

BẠCH MÃ CHÚC BẠN
LUÔN BÌNH AN VÀ HẠNH PHÚC

Ngày hoàn thành: 15/03/2023 _ Thành Phố Đà Nẵng